

Kıbrıs'ta

Sosyalist

GERÇEK

Siyasi Gazete

HAZİRAN 2003, Yıl 7 Sayı: 98 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

HALKIN PROGRAMI İLE, HALKIN BİRLİĞİ

MUTLAK

BAŞARILACAKTIR

K.S.P Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu ile barış güçlerinin birliği üzerine konuştuk

Süleymanoğlu:

- Oysa önümüzdeki seçimler bir referandumdur. Ya bu kokuşmuş düzen değişecek ya da yerinde kalacak. İşte seçimlerde oylanacak olan budur.
- CTP'nin, parti olarak ayrı davranması, seçimlere ayrı gireceğini açıklaması, halkın istencine ters bir tutumdur. Tüm çözüm yanlısı partiler, sendikalar, sivil toplum örgütleri halka karşı tarihsel sorumluluklarıyla karşı karşıyadırlar. Bu sorumluluktan kaçıp "benim partim" veya "benim koltuğum" diyenler hesap verecektir.
- CTP'nin, parti olarak ayrı davranması, seçimlere ayrı gireceğini açıklaması, halkın istencine ters bir tutumdur.

KSG: Sn. Genel Sekreter "birlik" konusunda gelen son aşamayı değerlendir misiniz?

Mehmet Süleymanoğlu: Birlik konusunu, sadece bugünün konusu olarak görmemeli. Birlik konusu bu ülkenin yakın tarihinin konusudur aslında. Sadece son 3 yıla bakıldığında rejimin saldırılarına karşı halkın büyük bir kararlılıkla birleşerek alanlara çıktığını görürüz. Bu birlikte mücadele, 3-5 kuruşluk maaş artışından çok öte bir şeydi. Ülkemizin ihtiyacı olan çözüm ve barış çabalarını baltalayan Denktaş- hükümet ve TC yetkililerine karşı halk "Bu Memleket Bizim-Biz Yöneteceğiz" mesajını hep bir ağızdan haykırdı. 26 Aralık deklarasyonunu da bu halk oybirliğiyle alanlarda onayladı. Yani halkın seçimlere dönük birlik kurulması gereği konusundaki tavrı nettir. Zaten biliyorsunuz halk alanlarda "mutlak birlik" konusunda parti ve örgüt yöneticilerine baskılarını artırmıştı. Televizyonlarda, radyolarda, basında halkın temel istenci buydu.

Fakat gelenen noktada maalesef bu birliktelik arzu edilen noktada değildir. CTP'nin, parti olarak ayrı davranması, seçimlere ayrı gireceğini açıklaması, halkın istencine ters bir tutumdur.

KSG: Sn. Genel Sekreter CTP'nin birlikten ayrılma ve seçime girme anlayışını nasıl yorumluyorsunuz?

Süleymanoğlu: CTP'nin bu yaklaşımını sağduyulu hiç bir birey ve örgüt kabul edemez. Bu halkın talep ettiği mücadeleden kaçıştır. Bu alanlarda halka verilen sözlerden caymadır. Bu herhangi bir seçimde "partimin çıkarı" demektir. Oysa önümüzdeki seçimler bir referandumdur. Ya bu kokuşmuş düzen değişecek ya da yerinde kalacak. İşte seçimlerde oylanacak olan budur. Halk bu güne kadar "değişim yönünde" iradesini koydu. CTP bu düzenin değişimini mi yoksa onu bu haliyle devralmayı mı önüne hedef olarak koydu? Değiştirmekse amaç, bunun tek yolu mutlak güçbirliğidir. CTP bu yanılsıyla sadece kendisi bedel ödemeyecek, halkımıza da bedel ödetecek. Ama geriye kalan barış güçleri bu sürece seyirci kalmayarak maksimum güç birliğini sağlayacaktır. Barış güçlerinde bu irade ve özveri vardır.

KSG: Sn. Denktaş'ın son dönemde barış güçlerine yönelik artan saldırgan tutumunun sizce sebepleri nelerdir?

Süleymanoğlu: Sn. Denktaş 40 yıldır yaratıp nemalandığı bu kokuşmuş düzeni ayakta tutmaya çalışıyor. Son 6-7 aydır halk güçlerinin Denktaş'ı ve temsil ettiği

politikaları terkettiği gerçeği karşısında Sn. Denktaş paniktedir. Denktaş'ın paniği arttıkça saldırganlaşacaktır. Çünkü biliyor ki, artık Kıbrıs Türk halkı konuşmaktadır.

Kendisine "yalan ve talan düzeninin" hesabını soracaktır. Arkasına her zaman TC derin devletini alan Denktaş sıkıştıkça bu güçleri yardıma çağırıyor. Bu günlerdeki saldırganlığı da aslında TC derin devlet güçlerine "beni koru" mesajıdır.

Üzücü olan, Denktaş ve bir avuç rejim yanlısının en zayıf dönemlerini yaşadığı bu süreçte, bunları tarihin çöplüğüne atma olanağının halkın elinde olduğunu CTP'nin görememesi veya görmek istememesidir. Bu tarihi olanak kapıya gelmişken CTP "benim partimin çıkaları" yaklaşımını sürdürürse, seçimler sonrası rejim yanlılarının kazanmasının sorumlusu CTP yönetimi olacaktır.

KSG: Sn. Genel Sekreter, KSP olarak sizler halkın birlikte mücadelesi ve seçimlerden zaferle çıkması için ne tür projeler öneriyorsunuz?

Süleymanoğlu: Birincisi alanlarda onbinlerce yüreğin haykırdığı "çözüm ve barışa" ulaşmak için bu yığınların güçlerini birlikten yana kullanmaları gerekir. İkincisi bunun bir seçim değil, "referandum" olduğunu sol çevrelerden bazılarının da idrak ederek birliğe katkı yapmasını bekliyoruz. Yine de geç olmadığı inancıyla CTP kurmaylarına çağrımızı yinelemek istiyorum. Birliği bölen tavırlardan vazgeçin. Birliğe katılın. Listelerinize 3-5 kişiyi alıp "işte birlik oluştu" tavrınızın sakatlığını görün.

Günün sonunda halkımız "çözüm ve barış güçlerinin" çok kısa zaman içinde oluşturacağı birliğe büyük bir destek vereceğine inancım tamdır. Tüm çözüm yanlısı partiler, sendikalar, sivil toplum örgütleri halka karşı tarihsel sorumluluklarıyla karşı karşıyadırlar. Bu sorumluluktan kaçıp "benim partim" veya "benim koltuğum" diyenler hesap verecektir.

KSG: Sn. Genel Sekreter, Söyleşi için KSG olarak teşekkür ederiz.

Süleymanoğlu: Gösterdiğiniz hassasiyetten dolayı asıl ben teşekkür ederim.

Çağ-Sen'den "Çözüm ve Barış İçin Seçim Bildirgesi"

Kıbrıs Türk Devlet Çalışanları Sendikası (ÇAĞ-SEN) Kıbrıs'ta çözüm ve barış için seçim bildirgesi yayımladı. Çağ - Sen yayımladığı bildirgede çözüm ve barış yanlısı tüm sivil toplum örgütleri, sendika, kurum ve siyasi partileri yapılacak seçimlerde birlikte ve tek çatı altında hareket etmeye çağırıyor.

Çağ-Sen basın bürosundan yapılan açıklamaya göre, bugünkü statükonun egemenleri olan Denktaş ve UBP- DP hükümetinin anlaşma ve çözüm karşıtı tutumları yüzünden Kıbrıs Türk halkının büyük zarar gördüğü dile getirilerek, bu gidişe dur demek için bu yıl yapılacak genel seçimlere tüm çözüm ve barış yanlılarının ortak listeyle girmelerini istedi. Bugünkü gerçeklerle, Kıbrıs Türkünün toplumsal varlığının dünya hukuku çerçevesinde legalize edilerek Kıbrıs sorununu bir çözüme götürebilecek tek alternatif Annan Planı olarak görülmekte olduğu saptamasına yer verilen Çağ-Sen bildirgesinde, Statükocuların, halkın iradesinin önünde durarak plânın referandumuna engel olduğu vurgulanarak, yapılacak seçimin bir referandum niteliği taşıyacağı görüşü öne sürüldü.

Çağ-Sen bildirgesinde, seçimler sonucunda mecliste yer alacak "Barış Bloğu"nun halkın iradesinin temsilcisi olacağı da vurgulanarak bu anlamda halkın iradesini uluslararası alana taşımadığı belirtilen Denktaş'ın görüşmecilikten alınması gerektiği görüşü öne çıkarıldı.

Toplumsal muhalefetin önünde

duran bu büyük görevin "Barış Bloğu"nun bir an önce oluşturulması olduğunun altı çizilen Çağ-Sen, bildirgesinde "Çözüm ve Barış" yanlılarının seçimlere yönelik tek liste halinde birlikteliğin somutlaştırılması istendi..

Çağ-Sen'in "Çözüm ve Barış İçin Seçim Bildirgesi"nin tam metni şöyledir:

1. Sendikamız ÇAĞ-SEN; çözüm ve barış yanlısı tüm siyasi parti, sivil toplum örgütü, sendika ve kurumları bu güne kadar olduğu gibi bundan sonra da birlikte çalışmaya, ortak eylem yapmaya, birlikte davranmaya ve seçim sürecini de birlikte yaşamaya çağırır.

2. Denktaş ve mecliste ona destek veren UBP-DP hükümetinin anlaşma ve çözüm karşıtı tutumları sonucunda Kıbrıs Türk toplumu büyük zarar görmüştür. Bu gidişe dur demek için önümüzdeki seçimlerde çözüm ve

barış yanlıları ortak bir listeyle seçime girmelidir.

3. Bugünkü gerçeklerle, Kıbrıs Türkünün toplumsal varlığının dünya hukuku çerçevesinde legalize edilerek Kıbrıs sorununu bir çözüme götürebilecek tek

alternatif Annan Planı olarak görülmektedir. Statükocular, halkın iradesinin önünde durarak plânın referandumuna engel olmuşlardır. Biz inanıyoruz ki bu seçim bir referandum niteliği taşımaktadır.

4. Bu seçimler sonucunda mecliste yerini alacak olan "Barış Bloğu" halkın iradesinin temsilcisi olacaktır. Bu anlamda halkın iradesini uluslararası alana taşımayan Denktaş'ı görüşmecilikten almalıdır.

5. Toplumsal muhalefetin önünde duran bu büyük görev iyice idrak edildiğinde "Barış Bloğu"nun bir an önce oluşturularak, barış ve çözüm yanlılarının seçimlere yönelik tek liste halinde birlikteliği somutlaştırılmalıdır.

Halk iradesinin ülke geleceğine yansımaları, ülkemize barışı getirecek bir çözümün gerçekleştirilmesi, toplumsal varlığımızın dünya hukuku içinde yerini alabilmesi için barış yanlısı tüm siyasi parti, sivil toplum örgütü, sendika ve kurumları bu birlikteliği desteklemeye çağırırız.

ÇAĞ-SEN Basın Bürosu

Oyları Bölmek, Barış Hareketini Baltalamaktır

Herşeyden önce CTP dışındaki çözüm taraftarı partilerimizi, sendikalarımızı, yayın organlarımızı ve kitle örgütlerimizi 26 Kasım deklerasyonuna sadık kalarak, önümüzdeki seçimleri BM çatısı altında Çözüm konusunda referandumla dönüştürmek için oluşturmaya çalıştıkları birlik nedeniyle kutlarız.

Tabii ki onlar 80 000 vatandaşa verdikleri sözü yerine getirerek, üstlendikleri bir görevi yerine getiriyor ve yapmaları gerekini, vazifelerini yapıyorlar. Ama yinede tebrikler ve teşekkürler.

Kıbrıs Sorunun çözmek için önümüzdeki en önemli sorun birlik sorunudur. Bu sorunu çözmeye çabalayan her örgüt ve bireye teşekkürler.

CTP'li yoldaşlar, daha doğrusu CTP üst yönetiminden yoldaşlar açık ki farklı düşünüyorlar. 6 Haziran'daki basın bildirisi bunu yansıtır.

Yoldaşlar birlik taraftarlarının çabalarının bir ürünü olacak, ve Aralık seçimlerini bir referandumla dönüştürecek olan, seçimlere birlikte girme aracı olacak olan partiye "hülle partisi" diyorlar.

Karşılıklı çatışmalardan kaçınılması için yaptıkları çağırılara bu konuda uyalım ve hülle partisi konusunu tartışmayalım. Biraz ayıp kaçıyor.

Sadece hülle partisi yaftasından değil, bizzat CTP'nin önerisinin ne anlama geldiğini düşündüğümüzde de biraz fazla ayıp kaçıyor. CTP adını değiştirecek, tüzüğünü değiştirecek, amblemini değiştirecek, partisi dışından adaylar alacak, ve birlik taraftarlarının açıkça ve herkesle birlikte oluşturmaya çalıştıkları parti hülle partisi olarak adlandırılırken, bu yeni oluşan CTP partisi ise hülle partisi olmayacak. Ayıp ve de komik.

Hele hele çok renklilikten bahsedilen bir basın toplan-

tısında, çok renkliliğin oyları artıracığının ilan edildiği bir basın toplantısında tüm barış taraftarlarına kuracağımız (ve de hülle patisi olmayacak olan) yeni partimize gelin, seçimlere bu parti adına bağımsız olarak katılın demek işleri iyice rayından çıkarıyor. Birlikçiler, onlarla birlikte hareket eden sendikalar vb., kendi hülle partilerini kurmaz da CTP'nin yeni partisi saflarında seçimlere katılırlarsa ne olacak? Çok renklilik yok olacak. Oylarımız azalacak. Yok canım. En iyisi CTP'yi olduğu gibi bırakmak-tır.

Tüm diğer birlik taraftarları birleşsin, CTP ayrı dursun. Renkli olalım ve de oylarımız çoğalsın. CTP ne yaparsa yapsın onunla birlikte olacak, ona oy verecek insanlarımızı oy verecek yer kalsın. Tüm diğerleri ise, 26 Aralık'a sadık olanlar ise birlik hareketine, sözünde duranlara oy versin, seçimleri referandumla dönüştürsün. CTP'yi silip süpürsün.

Hitler iktidara gelmeden önce Almanya'da Sosyal Demokratlar işte aynen CTP'nin yaptığını yaptı. Birliğe çomak soktu. Böldü. Kendini fasulye gibi nimetten sandı. Sonra da ama sadece komünistler değil, sendikacılar, papazlar ve de tabii ki sosyal demokratlar da katledildi. Denktaş darbe mi olur ne olur bilemem ama iktidarı onlara vermem diyor, CTP de ben birlik mirlik anlamam diyor.

Oyları bölerseniz, barış hareketini bölersiniz, birlik hareketi sizi seçimlerde sıfırla çapmak zorundadır. Vatandaşların görevidir bunu yapmak. Umarız görevlerini idrak ederler. Her halükarda biz görevimizin farkındayız.

KTÖS Basın Açıklaması:

■ "Annan Planı temelinde Çözüm, AB üyeliği ve Barış isteyen güçleri biraraya getirme konusunda kararlıyız"

Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS) Yönetim Kurulu adına Genel Sekreter Şener Elçil tarafından konuyla ilgili basına sunulan açıklama:

"Kıbrıs sorununun varlığı halkımızın varlığını tehdit etmeye devam etmektedir. Sorunun temelinde yatan ırkçı, şöven politik anlayışlar iflas etmiştir. Kıbrıs'ta yaşayan halklar birliğinin insanlarımızın kanı ve gözyaşı üzerine politika yapmalarından artık bıkip usanmışlardır. Kıbrıs sorununa çözüm bulma konusunda en büyük açılım Kıbrıs'ın Avrupa Birliği'ne üyeliği olacaktır. 2004 Mayıs ayı bu açıdan çok büyük öneme sahiptir. Bugüne kadar Kıbrıs sorununa çözüm bulmama konusunda iki taraf liderlerinin verdiği çaba dünya kamuoyu önünde açıkça ortaya çıkmıştır. Özellikle Kuzey Kıbrıs'ta kurulan rejimin başında oturtulan Sn. Denktaş çözümsüzlük konusunda uzmanlaşmıştır. Sn. Denktaş, Türkiye'deki derin devleti de yanına alarak soğuk savaş taktikleri ile Türkiye-AB'ye tam üye olana kadar Kıbrıs'ın koz olarak elde tutulması politikasını ileriye taşımaktadır. Bu temel anlayış Kuzey Kıbrıs'taki egemen çevrelerin saltanatlarının devamı için temel politika olarak ortada durmaktadır. Özellikle Annan Planı ile ilgili olarak ortaya koydukları redci tavır, bu politikalarını açığa çıkarmıştır. Yurtsever güçlerin Annan Planı temelinde Çözüm, AB üyeliği hedefleri ile Kıbrıs Türk halkını kalıcı bir barışa ulaştırmaları istenmemektedir. Bu nedenle halkın iradesini hiçe sayan egemen güçlerin ayakoyunları ile gasbettikleri makamlarda, demokratik yöntemlerle alınmaları kaçınılmazdır. Önümüzdeki Aralık ayında yapılacak seçimler bu konuda büyük bir fırsat yaratmaktadır. Çözüm, Avrupa Birliği ve Barış hedeflerinde birleşen ve bugüne kadar sergilediği eylemlerle tüm dünya tarafından takdir edilen Kıbrıs Türk Halkı'nın birlikteliği her ne pahasına olursa olsun devam ettirilmelidir. Hangi kesimden olursa olsun Annan Planı temelinde çözüm, AB üyeliği hedeflerini benimseyen herkesin, küçük hesapları, koltuk sevdalarını bir yana koyup, eylem ve söylem birlikteliği ile bu seçimi bir referandumla dönüştürmeleri kaçınılmazdır.

Aralık ayı çözüm konusunda zaman daralması demektir. Bu çerçevede Annan Planı'nı halkın referandumuna sunmayarak, halkın iradesine saygısızlık gösterip, meşruluğunu yitiren meclisin derhal erken seçim kararı alması kaçınılmazdır. Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası olarak tarihin bize yüklediği sorumlulukların bilincinde olarak Kıbrıs Türk Toplumunun varoluşu için Annan Planı temelinde Çözüm, AB üyeliği ve Barış isteyen güçleri biraraya getirme konusunda kararlıyız. Pratikte zorlukları olsa bile Çözüm, AB üyeliği ve Barış isteyen tüm güçlerin eylem ve söylem birlikteliği için girişim ve çabalarımızı ileriye taşıyacağız."

Türkiye'deki Emegın Partisi Kıbrıs Sosyalist Partisi'ni ziyaret etti

29 Mayıs 2003 tarihinde Kıbrıs Sosyalist Partisi Türkiye'den Emegın Partisi Uluslararası İlişkiler Sorumlusu Gaye Coşar ve beraberindeki heyeti kabul etti. Bu ziyarette EMEP'in Kıbrıs'ta ilgili düşünceleri alındı ve KSP'nin Kıbrıs sorununa nasıl yaklaştığı anlatıldı.

KSP Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu EMEP ile ilgili geçmişten günümüze gelen ilişkileri değerlendirdi. İlişkilerin daha sağlıklı yürüyebilmesi için yapılması gerekenlerin konuşulduğu ziyarette KSP'nin EMEP'ten somut talepler doğrultusunda bazı istekleri oldu.

Bu istekler içinde en önemlisi, enternasyonalist dayanışmada diğer ülke sosyalistlerine düşen görevden daha fazlasının EMEP'in üzerine düştüğü, çünkü Kıbrıs sorununun ana kaynağını oluşturan bir ülkenin sosyalistleri olarak EMEP'in sorunun çözümünde gerçek barışa ulaşmak için verilen mücadelede etkileyici rol alması gerektiği, Türkiye'de ve Kıbrıs'ta yaşayan tüm devrimci demokrat insanlara bunu anlatılmasının gerekliliği ve mücadeleye katkı koyması gerektiği idi.

İki partinin daha sıkı ilişkiler içerisinde olması gerektiği konusunda hem fikir olunan ziyarette EMEP'in sorumlusu Gaye Coşar da, bu günden önce de ilişkilerin olduğunu ama bu günden sonra sıkı ve yeterli olacak ilişki içerisinde bulunmaları gerektiğinin altını çizdi ve bu anlamda partilerinin üzerine düşeni yapacağını söyledi.

Lenin'den aşağıda sunduğumuz makale bugünkü AB'nin karakteri hakkında yeterli bilgi sunmaktadır. Makalenin son paragrafı ise 'tek ülkede sosyalizmin' Lenin'in değil de Stalin'in icadı olduğu yalanını yaymaktan usanmayan Troçkist arkadaşlara, yalancılıktan vazgeçmeleri öğütüyle sunulur.

KSC Yazı Kurulu

Avrupa Birleşik Devletleri Sloganı Üzerine

SOTSIAL-DEMOKRAT'ın 40. sayısında, yurt dışındaki Parti gruplarımızın konferansının "Avrupa Birleşik Devletleri" sloganı sorununu, sorunun ekonomik yanının basında tartışılmasından sonra ertelemeyi kararlaştırdığını haber verdik.

Konferansımızda bu sorun üzerindeki tartışma, tek yanlı siyasal bir niteliğe bürünmüştü. Belki de bu, kısmen, Merkez Komitesi Bildirisinin doğrudan bu sloganı siyasal bir slogan olarak formüle etmesi ("ivedi siyasal slogan..." deniyor orda) ve bunu yalnızca cumhuriyetçi bir Avrupa Birleşik Devletleri sloganı olarak ileri sürmekle kalmayıp, bu sloganın "Alman, Avusturya ve Rus monarşilerinin devrimle alaşağı edilmesi olmaksızın" anlamsız ve yanlış olduğu konusunu özellikle vurgulaması yüzündendi.

Sorunun böyle, bu özel sloganın siyasal bir değerlendirilmesi (sayfa 236) terimleri içinde konulmasına -örneğin bunun sosyalist devrim sloganını gölgeleyeceği ya da zayıflatacağı gerekçesine dayanarak- karşı çıkmak kesenkes yanlıştır. Gerçekten demokratik bir doğrultudaki siyasal değişimler ve hele de siyasal devrimler, hiç bir zaman ve hiç bir koşul altında bir sosyalist devrim sloganını gölgeleyemez ya da zayıflatamaz.

Tersine sosyalist devrimi yakınlaştıran, tabanını genişletir, küçük-burjuvazinin yeni kesimlerini ve yarı-proleter yığınları sosyalist savaşıma çeker. Öte yandan, siyasal devrimler, tek bir edim olarak değil de, en keskin sınıf savaşımının, içsavaşın, devrimlerin ve karşı-devrimlerin çalkantılı siyasal ve iktisadi altüst oluşları bir dönemi olarak değerlendirilmesi gereken sosyalist devrimin seyri içinde kaçınılmazdır.

Ama, Rusya'nın başı çektiği, Avrupa'nın en gerici üç monarşisinin devrimle alaşağı edilmesine bağlı olarak konan cumhuriyetçi bir Avrupa Birleşik Devletleri sloganı, siyasal bir slogan olarak oldukça sağlam bir slogan olmakla birlikte, gene de bunun ekonomik anlam ve önemi şeklindeki son derece önemli soru ortada durmaktadır. Emperyalizmin ekonomik koşulları -yani sermaye ihracı ve dünyanın "ileri" ve "uygar" sömürgeci güçler arasında paylaşılmış olması- açısından, kapitalizm altında bir Birleşik Avrupa Devletleri ya olanaksızdır ya da gericidir.

Sermaye, uluslararası ve tekelci hale gelmiştir. Dünya, bir avuç Büyük Güç, yani ulusların büyük yağmasında ve ezilmesinde başarılı olan güçler arasında bölünmüştür. Avrupa'nın dört büyük gücü -İngiltere, Fransa, Rusya ve Almanya,

250.000.000'dan 300.000.000'a değişen nüfusları ve 7.000.000 kilometre karelik alanlarıyla- hemen hemen 500.000.000'lük (494.500.000) bir nüfusa ve 64.600.000 kilometrekarelik bir alana, yani yer yüzünün (kutup bölgelerini katmazsak 133.000.000 kilometrekare) hemen hemen yarısına sahip olan sömürgeleri ellerinde tutmaktadırlar. Buna, bir "kurtuluş" savaşı vermekte olan yağmacılar tarafından, yani Japonya, Rusya, İngiltere ve Fransa tarafından şu sırada parça parça edilmekte olan üç Asya devletini, Çin, Türkiye ve İran'ı ekleyin. Yarı-sömürge (sayfa 237) (gerçekte bunlar şimdi onda-dokuz sömürgelerdir) denebilecek bu üç Asya ülkesinde 360.000.000 insan vardır ve alanları 14.500.000 kilometrekaredir (hemen hemen bütün Avrupa'nın alanının bir buçuk katı).

Ayrıca, İngiltere, Fransa ve Almanya 70.000 milyon rubleye varan bir sermayeyi dışarı yatırmışlardır. Bu

küçük miktardan "meşru" bir kârı, yılda 3.000 milyon rubleyi aşan bir kârı güvenceye alma işlevi, ordularla ve donanmalarla donatılmış ve "Bay Milyon'un" oğulları ve biraderlerini sömürgelerde ve yarı-sömürgelerde genel vali, konsolos, elçi, her türden resmi memur, papaz ve öteki asalaklar olarak "yerleştiren" hükümet adı verilmiş milyonerlerin ulusal komiteleri tarafından yürütülür.

İşte yeryüzünün 1.000 milyon kadar insanının bir avuç Büyük Güç tarafından soyulması, kapitalizmin en yüksek gelişme döneminde böyle örgütlenmiştir. Kapitalizm altında başka örgütlenme olanağı yoktur. Sömürgelere, "etki alanlarına", sermaye ihracına son vermek mi? Bunun olanaklı olduğunu düşünmek, her pazar zenginlere hristiyanlığın yüce ilkelerini vaazeden ve onlara, yoksullara yılda birkaç bin milyon değil de, hiç olmazsa birkaç yüz ruble vermelerini öğütleyen sıradan papazın düzeyine düşmek demektir.

Kapitalizm altındaki bir Avrupa Birleşik Devletleri, sömürgeleri paylaşma anlaşmasıyla birdir. Oysa kapitalizm ortamında kuvvetten başka paylaşma temeli, paylaşma ilkesi yoktur. Bir mülti milyoner,

dönemsel olarak bozulan dengenin yeniden kurulmasında, sanayide bunalımdan ve siyasette de savaştan başka bir araç yoktur.

Kuşkusuz, kapitalistler arasında ve güçler arasında geçici olarak anlaşmalar olabilir. Bu anlamda, Avrupa kapitalistleri arasında bir anlaşma olarak, bir Birleşik Avrupa Devletleri olanağı vardır... ama ne için bir anlaşma? Yalnızca Avrupa'daki sosyalizmi ortaklaşa ezmek, sömürgelerin bugünkü bölüşülmesinde haklarının yendiğini düşünen ve son yarım yüzyılda, yaşlılıktan çürümeye başlayan geri ve monarşist Avrupa'dan çok daha büyük bir hızla güçlenen Japonya ve Amerika'ya karşı sömürge yağmasını ortaklaşa korumak amacıyla. Amerika Birleşik Devletleri'yle kıyaslandığında, Avrupa, tüm olarak ekonomik durgunluğu simgeler. Bugünkü ekonomik temel üzerinde, yani kapitalizm koşullarında, bir Avrupa Birleşik Devletleri, Amerika'nın daha hızlı gelişmesini geciktirmek için gericiğin örgütlenmesi anlamını taşır. Demokrasi ve sosyalizm davası denince yalnızca Avrupa'nın aklı geldiği dönemler bir daha geri dönmek üzere geçip gitmiştir.

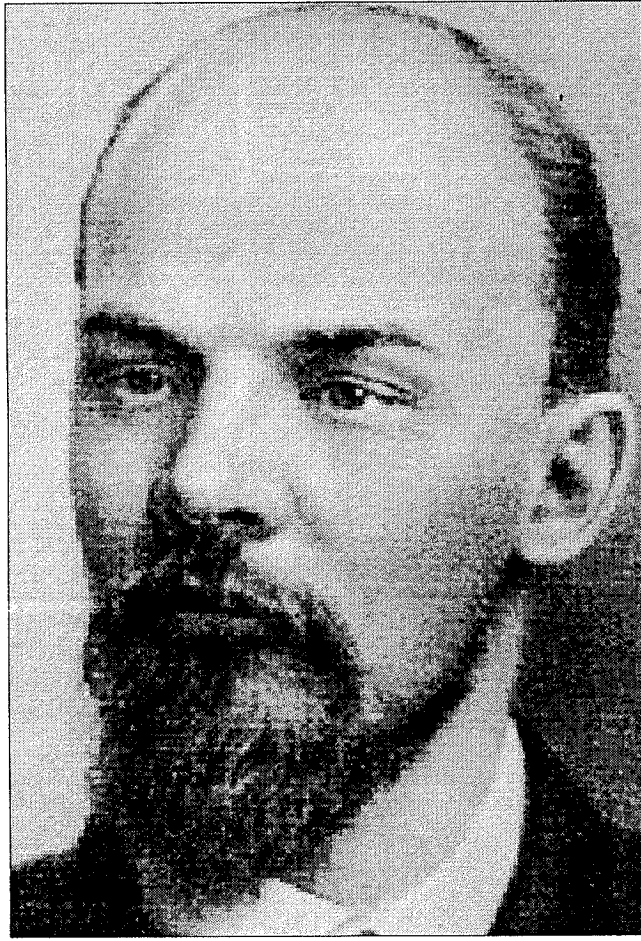
(Yalnız Avrupa değil), bir Dünya Birleşik Devletleri, -komünizmin tam zaferi, demokratik devlet de dahil olmak üzere, devletin toptan yok olmasını sağlayana dek- bizim sosyalizme bağladığımız ulusların birliğinin ve özgürlüğünün devlet biçimidir. Ne var ki, ayrı bir slogan olarak bir Dünya Birleşik Devletleri sloganı pek doğru sayılmaz, birincisi, sosyalizmle içiçe geçtiğinden ötürü; ikincisi de, tek bir ülkede sosyalizmin zaferinin olanaksız olduğu anlamında yanlış yorumlara yolaçabileceği ve aynı zamanda da, böyle bir ülkenin öteki ülkelerle ilişkileri açısından da yanlış anlamalara neden olabileceğinden ötürü doğru sayılmaz.

Eşitsiz ekonomik ve siyasal gelişme, kapitalizmin mutlak (sayfa 239) yasasıdır. Böylece, sosyalizmin zaferi, önce birkaç, ya da hatta yalnızca bir tek kapitalist ülkede olanaklıdır. Bu ülkenin başarılı proletaryası, kapitalistleri mülksüzleştirdikten ve kendi sosyalist üretimini örgütledikten sonra, öteki ülkelerin ezilen sınıflarını kendi davasına çekerek, bu ülkelerde kapitalistlere karşı ayaklanmalara yolaçarak, ve sömürücü sınıflara ve onların devletine, gerektiğinde silahlı kuvvetlere bile karşı koyarak, dünyanın geri kalanının, kapitalist

dünyanın karşısına çıkacaktır. Proletaryanın, burjuvaziyi alaşağı ederek zafere kavuşacağı toplumun siyasal biçimi bir demokratik cumhuriyet olacaktır, ki bu, o ulusun ya da ulusların proletaryasının, daha sosyalizme geçmemiş bulunan devletlere karşı savaşımında güçlerini giderek daha çok merkezileştirecektir. Ezilen sınıfların, proletaryanın diktatörlüğü olmaksızın sınıfların ortadan kaldırılması olanaksızdır. Ulusların sosyalizmde özgürce birleşimi, sosyalist cumhuriyetlerin geri kalmış devletlere karşı az çok uzun ve kararlı bir savaşımı olmaksızın olanaklı değildir.

İşte bu nedenlerden ötürü ve RSDİP'nin yurtdışı bölümlerinin konferansında yinelenen tartışmalarından sonra ve konferanstan sonra, Merkez Organın yazıkurulu, Avrupa Birleşik Devletleri sloganının doğru olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Lenin
Ağustos, 1915

Gancelli

Evren
MANER

Ne yenilir ne de yutulur...

Lord David Hannay ne dedi duyduunuz mu?

Denktaş Mazinin Adamı!!!
Bu laf ne yenir ne de yutulur...
Mazinin adamı demek...
Geri kafalılıkla aynı anlamda...
Bunamış demek...
Gündemden kopuk demek...
Denktaş'tan buna karşılık hiç çıt yok...
O şimdi seçimlere odaklandı...
Ne Lord'ları duyar, ne de Kralları...
Kendi kabuğuna kapanıp hazırlık yapıyor...

Sırada Avrasya TV projesi var...
Seçimlere hazırlık...
Bastır bastırabildiğin kadar...
Seçimlere kadar halkın beynini yıkayacaklar...

Bakalım her gece kaç tane gerici, faşist, insanlık dışı propaganda yapılacak...
Medya...
Tuttun mu, elinin altına aldın mı, yaslan arkana ve çıkan deney sonuçlarını izle...
Kıbrıs koca bir laboratuvar...
Dene ne denersen, sonuç hep aynı çıkarsa, herşey yolundadır...

Nerede kalmıştık...
Bizim Lord'da...
Adam yedi sene çalışmış...
Yedi sene emek harcamış...
Her iki tarafın da anlaşamayacağını gördüğünden kaçmış...
Biz de inandık...
Hem de tamamen...
Hatta üzüldük bile...

İngiltere'nin Avrupa Birliği ile yaşadığı ve bize çok yansıtılmayan sorun ne idi?
İngiltere'nin adadaki üsleri...
Neydi sorun?
Kıbrıs AB'ye girdiğinde bu üslere ne olacağıydı...
İngiltere AB ile bu konuda anlaşmış...
Ve İngiliz "Hükümrân" üslerinin koruma altına aldığı...

Dokunmayın, burası benim...
İngiliz üsleri korumaya alınca, gerisi onun için hikaye...
İster anlaşsınlar, ister anlaşmasınlar...
Anlaşmazlarsa benim için daha iyi olur, mantığını sürdürdü...
Ama anlaşsalar bile Annan planı ile üsler garantide...
İngiliz işi şansa bırakmaz...
Bizim Hannay geçen Aralık'ta Kliridis'e dönüp...
Anlaşın, yoksa Avrupa Birliği'ne giremezsiniz deme cesaretini gösteren adam...
Kliridis ise AB biletini alır almaz, seçimleri kaybeden fedailerden...
Bunun adı siyaset...
İç etkenler var, dış etkenler var...
Adımını boyuna göre atmalısın...

Ama hala daha Hanney kafamı kurcalıyor...

Denktaş'a "a man of the past" yani, mazinin, geçmişin adamı dedi...
Denktaş bunun altında kalır mı!!!
Yenir mi bu laf...
İngiltere'nin Kıbrıs hakkındaki görüşü, özellikle de Denktaş'a bakışı değişir mi?
Değişmez mi!!!
Kıbrıs sorunu çözülür mü...
Çözülmez mi...
Kıbrıslı Türklerin geleceği ne olur ne olmaz...

Hepsi bize bağlı...
Birleşmeye kafa yormalıyız...
Hedefimiz tek...
Devrilecek tek bir krallık var...
Değil mi "a man of the past"?
Bu laf ne yenilir ne de yutulur vallahi...

İngiltere Gündemi

Arif Bektaş

Blair daha da zorda

İngiltere Parlamentosu geçtiğimiz günlerde bir oylama yaptı ve Blair hakkında bir soruşturmanın açılmasını reddetti. Irak'a saldırının "temel sebebi" olarak öne sürülen kitle imha silahlarının bulunmaması nedeniyle soruşturma açılmasını isteyen bir çok milletvekili ve Liberal Demokratlar, Muhafazakar Parti'nin de desteğini almasına rağmen, soruşturmanın açılmasını sağlayamadılar. Blair, bir nefes daha aldı gibi görünüyor.

Bu işin görünen yanı. Gösterilmek istenmeyen yan ise, aslında Blair battıkça batıyor. Adam, yalanının üstünü kapatmak için yalan söylüyor. "Irak halkının bağımsız ve daha rahat yaşamasından dolayı gurur duyuyoruz" diyor. Irak işgal altında mı yoksa bağımsız mı? Irak halkı şimdi daha mı rahat yaşıyor?

Blair, belki de gelmiş geçmiş en büyük yalancı lider olarak İngiltere tarihine geçecek. İngiliz emperyalizminin kolay kolay yapmayacağı "hatalar" yapıyor Blair. Kitle imha silahları ile ilgili hazırlanan dosyanın, İngiliz istihbaratına değil, ordan burdan derme çatma bilgiler olduğunun ortaya çıkmasının yanı sıra, 45 dakikada kullanılabilecek kapasiteye sahip olduğunu açıklaması bir başka fiyasko oldu.

Aslında, işin bir diğer tarafı, kitle imha silahları bulmasalar, ne var. Ya da ABD veya İngiliz emperyalizminin yapmadığı şeyler mi? Irak'ta kitle imha silahı geliştirir olur biter. Blair, belki de bunun için "sabredin, mutlaka bulacağız" diyor. O kadar emin konuşuyor ki; sanki kendi eliyle koymuş gibi. Ama gidişat onu gösteriyor; Kendi elleriyle koyacaklar ve "işte size Saddam'ın kitle imha silahları" diyecekler.

Blair'in işi, kitle imha silahlarının ötesinde bir şey. Yapılan kamuoyu araştırmalarında, en az güvenilir kişi olarak listenin başında yer alması boşuna değil. Halkın, yüzde 80'ni Blair'i istemezken, yine bu orana yakın bir kesimi Irak'a saldırının kitle imha silahları ile bir ilgisinin olmadığını düşünüyor.

Yani uzun lafın kısası Blair, parlamentoda yapılan soruşturmanın açılıp açılmamasına ilişkin oylamayı kazanmış olabilir. Ama halkın güvenini kaybetmeye devam ediyor. Bu da onun sonu olacak.

Dişarında gerçekleşen saldırılar, içeride de gerçekleşiyor. 60 bin işçinin, çeşitli iş kollarında işten atılacağı açıklandı. İşçiler artık, cep telefonlarına gönderilen mesajlarla işten atılıyorlar. Hükümet ve Blair iktidarının, bu durumlarda halkın karşısında olması, halkın öfkesini daha da yoğunlaştırıyor.

Sonuç olarak, Blair hakkında parlamento, soruşturma açmadı ama, halk Blair'i çoktan sorgulamaya başladı. Yapılan "Britanya'nın en kötüleri" araştırmasında Blair'in liste başı olması, halkın sadece soruşturmayla başlaması değil, yargılamaya başlaması anlamına da geliyor. Partisinden de yoğun tepkilerin gelmesi de eklenince, Blair görünenden çok daha zor günlerden geçiyor.

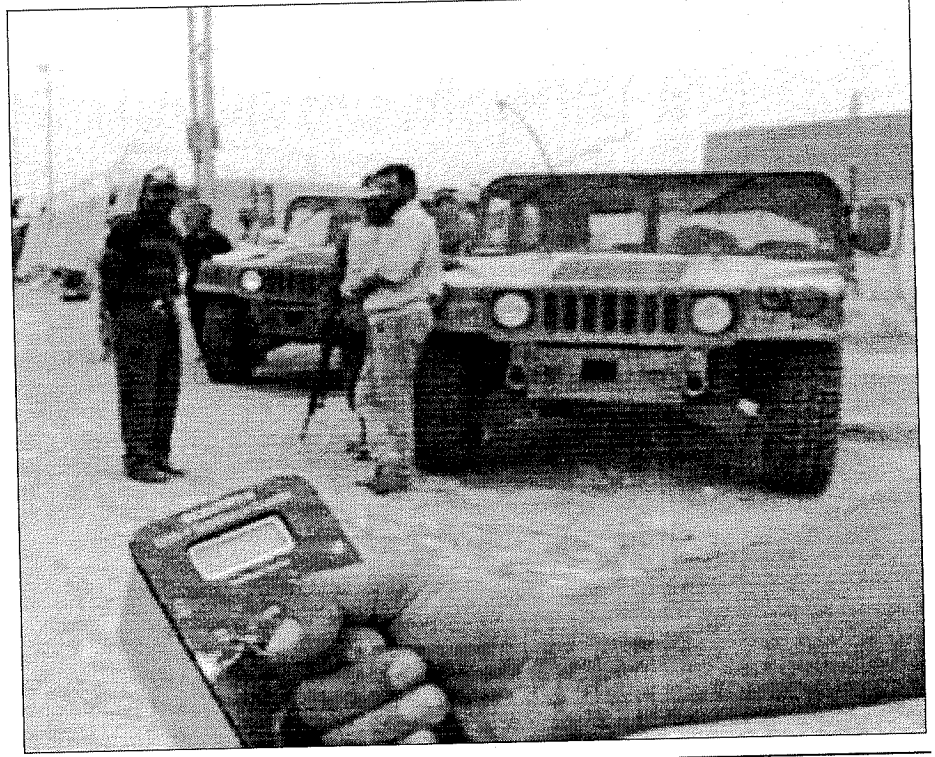
Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Savaş Felaketleri

ABD ve İngiltere'nin, ne kadar da kendileri kabul etmeseler de, Afganistan saldırısında seyretilmiş uranyum kullandıkları belirlendi.

Washington'da faaliyet gösteren Uranyum Tıbbi Araştırma Merkezi (UMRC) açıklamasında Celalabad, Kabil, Tora Bora ve Mezar-ı Şerifte Afgan sivilleri üzerinde yapılan bir senelik araştırmalar neticesinde, kullanılan seyretilmiş uranyum neticesi çok büyük bir çevre felaketi yaşandığını ve bu bölgelerde yaşayanların da kalıcı korkunç tıbbi tehlikelerle karşı karşıya kaldıklarını belirtmiştir. Raporla ayrıca araştırmayı yapan UMRC çalışanlarının buldukları bulgularla şok geçirdikleri açıklanmıştır. Bombalamalar neticesi felaketlerin kalıcılığı, yapılan bombalamalarla ABD ve İngiltere'nin Afgan halkını yok etmeyi hedef aldığı belirterek bu devletlerin derhal yargılanmaları gerektiğinin altını çizdiler.

Bu raporu BM'e de sunduğunu açıklayan UMRC başkanı, seyretilmiş uranyum kullanımının kesinlikle bir savaş suçu olduğunu söyledi. Birinci ve İkinci Körfez savaşlarında da seyretilmiş uranyum kullanıldığını, bu silahların kitle imha silahları kategorisinde olduğunu ve tekrar kullanılmaması için diğer ülkelerin derhal harekete geçmeleri gerektiği vurgulanmıştır. Ayrıca bu bölgelerin temizlenmesi için de BM'in hemen harekete geçmesi gerektiği çağırısı yapılmıştır.

Rusya'da Sendikalar Norilsk Nikel Şirketine Savaş Açtılar

Norilsk Şirketine politik sava? ilan eden sendikalar Aralık ayındaki seçimleri hedef almaktadırlar. Moskova'da olağandışı bir basın toplantısıyla açıklanan Rus sendikalarının bu eylemi, şirketin işçilerle ücret endekslemesini, tazminatlardaki değişikliği ve yönetimdekilerin maaşlarını açıklamaları isteği görüşmelerine katılmayı reddetmesinden kaynaklanıyor.

Aynı zamanda Rusya'daki yerel seçimlerdeki şirketlerin yönlendirdiği seçimlere karşı çıkmayı hedefleyen bu direniş, sendika lideri Valery Melinkov'un adaylığına şirketin karşı çıkması ve diskalifiye edilmesiyse başladı. Melinkov diskalifiye edildikten sonra şirket kendi adaylarını öne çıkardı. Melinkov'un kazanma şansının ciddi

olduğunu gören şirket mahkeme yoluyla bu işe el atarak Melinkov'un adaylığını engelledi. Buna karşılık sendika liderleri sadece yerel seçimlerde değil Aralık'ta yapılacak genel seçimlerde de adaylar göstereceklerini açıkladılar. Sendikalar, seçim sırasında hedeflerinin şirketin sosyal ve toplumsal refah politikalarına karşı duruş temelinde olacağını açıkladı. Norilsk Nikel Şirketi 2003 yılında gelirlerini %30 artırarak 4.2 milyar ABD doları elde edeceğini açıklamıştı. Ancak şirket "masraf kısıntısı" ayakları altında da bir dizi önlemler almaya devam etmektedir. Bu "masraf kısıntısı"nın bedeli olarak, şirketin iş gücünü 61 bin kişiden 15 bin kişiye indirme planları vardır.

Iraklı Kayıpların Akıbeti Soruldu

Irak'ta Savaşta Hayır Koordinasyonu bir basın açıklamasıyla ABD'den Iraklı kayıplar hakkında bilgi istedi. ABD konsolosluğuna yakın TÜYAP önünde gerçekleştirilen gösteriye bir çok kitle örgütü, sendika ve siyasi partiler de katıldı. Atılan sloganlarla ABD'nin Irak'tan çekilmesi talep edildi. Saddam döneminde ve ABD'nin kullandığı bombalarla Iraklıların vahşice katledildiği, Irak halkının bunun hesabını soracağı belirtildi. ABD'nin insanlık suçu işlediğinin belirtildiği gösteride ABD'nin Türkiye ve diğer ülkelerdeki üslerinden derhal geri çekilmesi istendi.

İngiliz Askerlerinin Vahşeti

Kazara elde edilen resimlerde görülenlere göre İngiliz askerleri Irak'ta savaş esirlerine işkence yaptıkları ortaya çıktı. Irak'ta işkence sırasında çekilen resimler temizletilmek için İngiltere'nin Staffordshire bölgesinde bir fotoğrafçıya verildi. Resimlerdeki vahşetten etkilenen fotoğrafçı polise ihbarda bulununca olay basına yansdı.

Fotoğraflarda İngiliz askeri polislerin Irak esirlerini dövdüğü berrak bir şekilde görülmektedir.

Resimlerden bir tanesi, bir Irak esirinin ağız ve kolları bağlı iken fork liftin üstünde ağır içinde asılı sarkıtıldığını ve bir İngiliz askeri tarafından fork liftin sürüldüğünü gösteriyor.

İngiliz Savunma Bakanlığı olayın basına yansımalarından sonra bir açıklama yaparak iki İngiliz askerinin Irak'tan Almanya'daki askeri kampına geri götürüldüğünü bildirdi.

Daha sonra Savunma Bakanlığının açıklama

masına göre Basra'da gözaltında olan bazı esirlerin de öldürüldüğü bulguları ortaya çıktı.

Yeraltı Sularının Hızla Tükendiği Bildiriliyor

BM'in açıklamasına göre dünyanın su kaynaklarının hızla tükenmekte olduğu bildirilerek milyonlarca insanın içme suyu

yetersizliği ile karşı karşıya kalacağına dikkat çekildi.

Ayrıca hükümetlerin bu konuya ilgi göstermedikleri açıklandı. Sanayi artıklarının da çevre sularına akıtılmasına göz yuman hükümetlerin tabiattaki canlıların karşı karşıya bulundukları tehlikelere duyarlılıklarına da dikkat çekildi.

AB'den İşçi ve Emekçilere yeni Saldırı Planları:

"İç Piyasa Stratejileri 2003-2006" Raporu

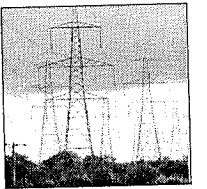
Türkiye MAİ ve Küreselleşme karşıtı Çalışma Grubu Avrupa Birliği Komisyonu'nun yaptığı açıklamada, İç Piyasa Stratejileri 2003-2006" raporunun, AB'nin dünyanın en rekabetçi ekonomik yapıya kavuşturulma planlarını içerdiği belirtilmektedir. Çıkarılacak iç piyasa yasalarına tüm üye ülkelerin uyması gerektiği belirtilen raporda, bu ülkelerin çıkarılacak yasalara aykırı yasalar çıkarmamaları, var olan yasaları da buna göre düzenlemeleri istenmektedir.

En yüksek karın hedef alındığı raporda isdihdamin da azaltılmasıyla işsizler ordusunun çoğaltılacağı gözlerden uzak tutulmaktadır.

Nihayet Elektrik

Elektrik bağlantısı sağlanarak Wales'in Ceredigion bölgesindeki Cwm Brefi yerlileri de 21.asra ayak bastılar. Bu güne kadar eski jeneratörler yanında mumla yaşamalarını idare eden yöre halkı 280bin sterlinlik masrafla sürekli elektriğe kavuştular.

Londra'daki Milenyum Kubbesi için yaklaşık bir milyarlık harcama yapan devlet, bu cüz rakamı bile, yöre halkının verdiği bir yığın mücadeleden sonra karşıladı.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Guantanamo skandalı devam ediyor

Afganistan savaşı sona, Guantanamo körfezindeki ABD üssüne götürülen yüzlerce kişinin tutukluluğu hala devam etmektedir. Hukuktan-uluslararası hukuktan bahseden ABD emperyalist yönetimi, aradan iki yıla yakın zaman geçmesine karşın hala daha Afganistan'dan aldığı esirleri savaş esiri olarak tutmaya devam ediyor. Uluslararası Af Örgütü bununla ilgili yaptığı açıklamada bu tutuklular için derin kaygılarını dile getirdi. Uluslararası Af Örgütü yanında BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği, BM Keyfi Gözaltı Çalışma Grubu, BM hakim ve avukatların bağımsızlığına dair Özel Raportörü, Inter-Amerikan İnsan Hakları Komisyonu ve Avrupa Parlamentosu da aynı endişeleri paylaştıklarını bildirdiler. Nisan ayında ABD Savunma Bakanı Rumsfeld'in dışişleri Bakanı Powell'e gönderdiği mektubta 650 savaş esirinin yakınlarının eylemlerinin "terör ile

savaş" da uluslararası iş birliğini zayıflatmıştı" diye yazıyordu.

Uluslararası Af Örgütü ABD'nin defalarca

uluslararası hukuku çiğnediğini ve standartları ihlal ettiğini dile getirerek "adalet ve hukukun üstünlüğü için derhal kapsamlı bir çözümün sağlanması" talebinde bulundu.

Bu rapora karşı konuşma yapan Beyaz Saray sözcüsü bu kişileri "teröristler" ve "çok tehlikeli kişiler" olarak tanımladı. Ancak bunların mahkemede yargılanmaları konusunda hiçbir şey söylemedi.

ABD'den gelen haberlere göre, ABD yönetimi Guantanamo'da bir Yürütme Komisyonu oluşturmayı planlıyor. Bu habere göre ABS yönetimi bu komisyona yabancı uyruklu kişilere ölüm cezası verme yetkisi veriyor. Aynı zamanda askeri mahkemede yargılama çalışmasına uygun hareket edecek. Bu mahkemenin alacağı kararlara itiraz hakkı da verilmiyor.

Londra A. ONAL Mektubu

AB'de Grev Dalgaları

Emperyalizmin ekonomik durgunluğu/krizi, Batılı ülkelerde işçi haklarını kısıtlama yönünde bir hareketi de beraberinde getirdi. İngiltere'de çalışanların maaşlarını sadece enflasyon temelinde artırma girişimi bu ülkedeki çalışanları harekete geçirdi; uzun zaman hareketsiz olan işçi sendikalarını eylem yapmaya itti. Fransa, Avusturya, Almanya ve İtalya'da işçi haklarına saldırılar ise değişik bir boyut aldı.

AB'de son gelişen genel grev dalgası emeklilik yasaları ile bağlantılıdır. Özellikle emeklilik fonlarına finans oligarşisinin yaptığı saldırı, AB ülkelerinin hükümetlerini bir dizi işçinin emeklilik haklarını kısıtlama yönüne itti. Emeğin üretkenliğinin muazzam arttığı günümüzde, emperyalist hükümetler insanların ömürlerinin daha da uzadığını bahane göstererek emeklilik haklarını kısıtlama yönünde harekete geçti. Emperyalist hükümetlerin işçi haklarını bu şekilde kısıtlamaları, onların finans oligarşisinin hükümetleri olduğunu bir kez daha gösterdi. Çalışan kesimler, emperyalizmin bu saldırısına karşı ya duyarsız kalacaklardı ve sefil bir emekliliği kabul edeceklerdi ya da örgütlü hareket ederek haklarını savunacaklardı.

Nitekim, Mayıs ayı sonunda ve Haziran ayı başında Avusturya ve Fransa'da gelişen 1 günlük genel grev eylemleri AB'deki emperyalist hükümetlere yaşamı gerçekten kimin kontrol ettiğini gösterdi. Milyonlarca işçinin grevi sayesinde kara ve hava taşımacılığı durdu. Hayat felce uğradı. Milyonlarca kişi sokaklarda, miting alanlarında hükümetleri protesto etti.

Devletin işçilere yeterli emeklilik fonu ayırmamasından dolayı milyonlarca işçi, kendi boğazından keserek özel hayat sigortalarına emeklilik yatırımı yapıyor. Bu yatırımlar da bir avuç zümre tarafından "yönetiliyor". Bu sigortaları yönetenler finans oligarşisi ile el ele bu yatırımlara el atarak işçilerin emekliliklerini gasp ediyor. Finans oligarşisi emeklilik sigortalarının birikimlerini borsa aracılığı ve "girişimci yatırım" ile gasp ederek bu emeklilik fonlarının içini boşaltmayı becerirken, burjuva hükümetler "piyasa ekonomisi" demecileri ile bu boşaltma eylemlerini haklılaştırmaya çalışıyor, emeklilik yaşını 60 veya 65 yaşından 70 yaşına çıkarmak için yeni yasalar geçirmek için her türlü aldatmacayı devreye sokuyor. Tıpkı Kıbrıs'taki Sosyal Sigortaların yatırımlarına el attıktan sonra yeni yasalar geçirerek bu sigortaya yatırım yapanların haklarını gaspettikleri gibi...

AB normlarından söz edenler, AB normlarının emperyalistler için düzenlenmiş normlar ağı olduğunu unutuyorlar. Geçtiğimiz haftalarda şahit olduğumuz Avrupa işçilerinin genel grevleri, AB emperyalistlerinin son saldırılarına karşı direnişin bir başlangıcıdır da... AB hükümetleri "AB normları" çerçevesinde halkın bu eylemlerine kulak mı verecek, yoksa "AB normları" çerçevesinde Denktaş ve şürekası gibi kendi bildiklerini mi okuyacaklar? Hep beraber göreceğiz.

Genetik Değiştirilmiş Bitkiler

İngiliz Hükümeti, açıklandığına göre genetik olarak değiştirilmiş bitki üretiyor.

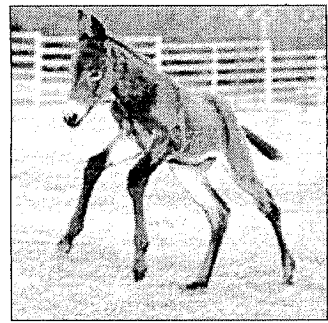
Deneme safhasında olduğu bildirilen üretimin yeri ve ne kadarlık bir alanda yapıldığı bildirilmiyor.

Yeşiller, UNISON, Üreticiler Derneği, Dünya'nın Dostları, Milli Güven ve Sağlık Sendikası'nın oluşturduğu birlik ise hükümeti halka bu konuda tartışma fırsatı vermeden, halkın tepkisine rağmen üretim yapmakla suçlamaktadır. Buna bağlı olarak beşyüzbin sterline mal olacak hükümetin kamuoyu yaratma kampanyası Haziran ve Temmuz aylarında İngiltere'nin bazı şehirlerinde başlatılıyor.

Dünya'nın ilk katırı kopyalandı

ABD'deki bilim adamları annesi eşek babası at olan Taz isimli katırın bir hücreni alarak İdaho ismi verilen bir katır kopyaladılar. Bilindiği gibi ilk hayvan kopyalanması Edinburg üniversitesi tarafından gerçekleştirilmiş ve Doli isminde bir koyun kopyalanmıştı. Bilim adamları bu kez genç bir hayvanın hücrelerinden katır kopyaladılar. Normal bir olgun hayvan hücrelerinin kullanılmalarının arkasında yatan neden, Doli'nin erken ölmesidir. Bilindiği gibi Doli altı yaşındaki bir koyun hücrelerinden kopyalanmıştı. Ölüncü de doldurulup müzeye kondu.

Taz genç bir katır olup atlardaki kanser vakalarının insanlara oranla çok daha düşük olması bu nedenle de insanlardaki kanser araştırmalarına bu kopyalamanın yardımcı olacağı düşünülmektedir.

İngiltere'de İtfaiyecilere hükümet baskısı

İngiltere'de parlamento yeni çıkardığı bir yasayla İtfaiye Sendikasına önerilen ödeme miktarını kabul ettirmeyi planlıyor. Bu yasa, Başbakan yardımcısına, itfaiyecilerin grevleri şartlarında, itfaiye merkezlerini ve aletlerini kullanma yetkisi veriyor. Bilindiği gibi İtfaiyecilerin gelirleri uzun yıllar düşük tutulmuştu. İtfaiyeciler son dönemdeki grev dalgasıyla maaşlarını düzeltmek için %40 artış talebinde bulunmuşlardı. Ancak hükümet itfaiyecilerin eylemlerine karşın %16 lık bir artışla cevap verdi. Bunun yanında itfaiye servisindeki çalışanları azaltmayı da şart koştu. Bu uygulamayı iki yılda tamamlamayı ön görüyor. İtfaiye sendikası tüm bu gelişmeler ışığında Haziran ayı ortasında toplanıp kararını alacak.

İngiltere Sağlık Hizmetleri İçer Acısı

Uzun yıllar batı dünyasının gözde sağlık servisi olan İngiltere Sağlık Hizmetlerinde "verimliliği artırma" ayakları altında bir dizi "düzenlemeler" yapıldı. Bu düzenlemelerin bir parçası olarak bir dizi "yönetici kadro" yaratılarak çalışanların daha da sömürülmesi amaçlandı.

İngiliz sayıştay raporuna göre İngiltere Sağlık Hizmetleri'nde milyarlarca sterlinin "anlamsız işler ve gereğinden fazla maaş alan yöneticiler" tarafından yürütüldüğü bildiriliyor.

İngiltere Emek Partisi seçimleri kazanmak için halka sağlık hizmetlerindeki bekleme listelerini azaltacağı sözü vermişti. Hastaneler daha iyi hizmet vermek yerine özel hastanelere hastaları göndererek ellerindeki bekleme listelerini azaltmaya zorlandı. Hatta bazı ameliyathaneler yurtdışında da yapıma yoluna gidildi. Devlet hastanelerin yarısından fazlası harcamalarını tıbbi cihaz, bina ve bilgisayar bilgi işlem cihazlarının bakımı yerine, hükümetin belirlediği bekleme listelerini azaltma gayesi uğruna, özel hastanelere yaptılar. Aynı şekilde özel ameliyathaneler yaptırılması ön görülen bazı hastanelere, devlet hastanesine yeteri kadar yapılmayan yardımların yapılması Sağlık Hizmetlerindeki özelleştirilmenin ayaklarını teşkil etmektedir.

Sayıştay yeni geçen yasa çerçevesinde Vakıf olması amaçlanan 29 hastaneden dörtte üçünün yayıf idari kadro ve parasal sorunları olduğunu açıkladı. Ayrıca bekletime listelerinin azaltıldığı iddiasının subjektif bilgilere dayatıldığını belirterek mevcut sistemin bu şekilde devam edemeyeceğini vurguladı.

Bilindiği gibi İngiltere Sağlık Sigortası vergisi bu yıldan itibaren artırıldı. İngiliz hükümeti elde edeceği sekiz milyar sterlinlik sigorta parasını sağlık hizmetlerine yatıracağını açıklamıştı.

İsrail Filistin Sorunu- "Oratadoğu Yol Haritası"

Haziran ayı başında Ürdün'de gerçekleştirilen Ortadoğu zirvesinde, ABD emperyalist Başkanı Bush İsrail ve Filistin milliyetçilerine Yol Haritasını empoze etti. Yapılan açıklamaya göre ABD Yol Haritası'nın uygulanması için Ortadoğu'ya bir ekip gönderilecek. Bu planın parçası olarak Filistin polislerinin tekrardan eğitilmesi için CIA ekipleri de "yardım"da bulunacak. Bu çerçevede İsrail hükümeti Filistin'in işgalinin "pek akıllıca iş" olmadığını dile getirirken, Filistin Başbakanı Mazen de İsrail'e karşı yapılan bombalı saldırılarla barışın elde edilemeyeceği açıklaması daha fazla İsrail ve Filistin'deki Yol Haritası muhaliflerine karşı cevap niteliği taşımaktadır.

Görünen o ki bu iş pek o kadar da kolay olmayacaktır. ABD'nin sözde barış çabalarına karşılık 40bin civarında İsrailli de Jerusalem'da toplanarak bu gelişmeleri protesto ettiler. Aynı şekilde Filistinli Hamas örgütü de "kimsenin bir karış toprağımızı elimizden almasına müsaade etmeyeceğiz, silahla karşı duracağız" açıklamasıyla Buch'un "barış" planlarına karşı olduklarını açıkladılar.

Üç aşamalı Yol Haritasının Özeti:

Birinci aşama: Mayıs 2003 sonuna kadar Filistin saldırılarının son bulması, Filistin'de siyasi reformlar, İsrail askerlerinin geri çekilmesi ve yeni İsrail yerleşimlerinin durdurulması, Filistin'deki seçimler.

İkinci aşama: Haziran-Aralık 2003. bağımsız Filistin devletinin oluşturulması. Yol Haritasının uygulanması için uluslararası konferans ve uluslararası denetçilerin devreye girmesi.

Üçüncü aşama: 2004-2005. ikinci uluslararası konferans, kalıcı statü anlaşması, çatışmanın sonu, son sınırların belirlenmesi, Kudüs, göçmen ve yerleşiklerin durumunun halledilmesi, Arap ülkelerinin İsrail ile barış anlaşması imzalamaları.

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

Solun birleşmesini gerçekten istemeyen kim kaldı?

Polemik

Marks'ı Marks'tan öğrenelim.
Uydurma
versiyonlarından değil!!!

Üniversite Günlüğü

Transkrip (transcript) denilen bir şey var bizim okulda. Kaç aldın onu gösteriyor. Ha bir de üniversite bitince diploma veriyorlar ya, bütün bunlara toplam yüz doların üzerinde bir harçma yapıyorsunuz. Parayı vermeyen mezun olamıyor... Boşuna bağırıyoruz, parasız eşit eğitim diye... Soyulmayalım!!!

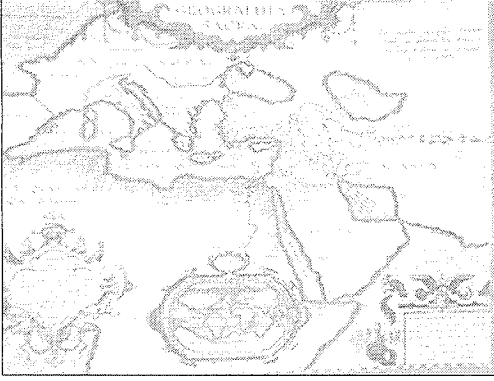
Evian Zirvesi

G-8 ülkeleri liderlerinin Evian zirvesinde, "Irak krizi sırasında derinleşen görüş ayrılıkları geride kaldı, ilişkileri tamir ediyoruz", "yüzümüz geçmişe değil geleceğe dönük" havasına karşın, ABD ve Avrupa arasındaki çelişkiler varlıklarını korudu. Hatta çelişkinin ABD-İngiltere eksenine, Fransa-Almanya eksenine karşıtlığı biçiminde kristalleşmeye başladığı bile söylenebilir.

Karşılıklı eksenler

Evian zirvesini yorumlayan ABD ve Avrupa basınındaki söyleme baktığımızda, "Atlantik çatlağı", kavramının, yerini giderek ABD-İngiltere eksenine ve Fransa-Almanya eksenine kavramlarına bırakmaya başladığı görülüyor. Fransa'nın da ABD karşısında dengeleyici bir unsur olarak yükselmeye çaba gösterdiği söyleniyor.

"Chirac, Bush-Blair eksenine karşı" başlıklı yorumunda, Der Spiegel, "Bush-Blair eksenine Evian zirvesine terörizme karşı bir eylem planı getirdi ve kabul ettirdi" derken, Le Figaro, George Bush'un "Avrupa'ya, dünya da demokrasi, ekonomik refah ve terörizme karşı mücadele için ABD bayrağının altında birleşme" çağrısı yaptığını vurguladı (2/06).

Bush-Blair eksenine yasadışı teknoloji ve silah taşıdığından şüphelenilen gemilere ve uçaklara el konulabilmesine olanak sağlayacak (böylece dünyanın denizlerinde polislik yapmasına olanak sağlayacak - E.Y.) sürpriz bir uluslararası anlaşma önerisini de gündeme getirdiler (Washington Post, 01/05). "Bush-Blair ekseninin terörizme karşı mücadeleyi yoğunlaştırma inisiyatifinin yolu üzerine çıkan Chirac" (Spiegel) tümüyle farklı, çok kutuplu bir perspektife sahipti. Bu yüzden Le Figaro 'ya göre'de "Amerikan imparatorluğunun halen rakipsiz olması, Chirac'ın dünyanın geri kalanını kendi safında toplamaya çalışmasına engel değildi". Nitekim, Le Monde 'un aktardığına

göre, Chirac 19 gelişmekte olan ülkenin yöneticilerini G-8 grubunun toplantısına davet ederken, zenginler kulübünü yok-sullara açıp, "diyaloga ve gelişmeye duyarlı bir- çok kutupluluk kavramını yaşama geçirmeyi" amaçlıyordu (02/06).

ABD'den, The Weekly Standard 'ın editörlerinden, Council on Foreign relations üyesi Max Boot da gelecek seçimlerde ABD yanlısı İspanyol ve İtalyan hükümetlerinin devrilmesi olasılığında, buna karşılık, Fransa'da "Gaullist" Chirac karşısında, ABD'ye yakın bir alternatifin yokluğundan, Almanya'da da, genelde ABD yanlısı olarak bilenen muhafazakârların, Schröder 'in ABD eleştirilerine sessiz kalmalarından hareketle Avrupa Birliği'nin Fransa-Almanya ekseninde giderek merkezileşebileceğine ilişkin endişeleri dile

getirdi.

"Sert güç" ve "Yumuşak güç"

Evian zirvesi üzerindeki tartışmalar, bir kez daha gösterdi ki, ABD kendi imparatorluk projesini ilerletmek için askeri gücünün ("sert güç") belirleyici olabileceği güvenlik, terörizme karşı mücadele ve Ortadoğu sorunu gibi alanlar üzerinde yoğunlaşma eğilimi gösterirken Fransa Avrupa'nın ekonomik ve kültürel özelliklerinin ("yumuşak gücünün") etkisini gösterebileceği, ekonomik gelişme, uluslararası işbirliği, diplomasi gibi alanlara yöneliyordu.

Bu iki farklı eğilimin, küresel düzeyde, ABD'yle Avrupa arasında bir iş bölümünün değil, gittikçe derinleşen bir hegemonya mücadelesinin dışavurumu olarak karşımıza çıktığı söylenebilir.

Ancak ne ABD salt "sert güce" dayanarak tek kutuplu bir dünya (imparatorluğunu) kurabilir, ne de Fransa (Avrupa) salt "yumuşak güce" dayanarak ABD'nin bu projesini engelleyebilir.

Bu yüzden, Bosna, Kosova, ve Kâbil'deki barış gücü görevlerine ek olarak Avrupa şimdi de Fransa'nın liderliğinde Afrika'da, son olarak da Kongo'da askeri yanı ağırıklı işlevler üstlenmeye başlıyor.

Buna karşılık, Evian zirvesinde Bush, Afrika'da AIDS'le mücadeleye yönelik, beş yıllık 15 milyar dolarlık bir paket açarken, açlığa karşı da bir acil yardım fonu oluşturduğunu açıkladı (Financial Times 01/06). Bu bütçe şimdiye kadar sömürülen Afrika ülkelerinden çıkarılan artı değerın milyonda biri olsa gerek!

Bu iki eksenin liderleri Evian zirvesinde, aralarındaki gerginliği azaltmaya, uluslararası koşullara uygun bir modis operandi kurmaya çabaladılar. Başarılı olduklarını söylemek için henüz erken. Ancak bir şey kesin: Şimdi, ABD eliyle mayalanmaya başlayan potansiyel bir "İran krizi" bu iki eksen arasındaki ilişkileri daha da gerginleştirmeye aday.

Nazım Anıldı

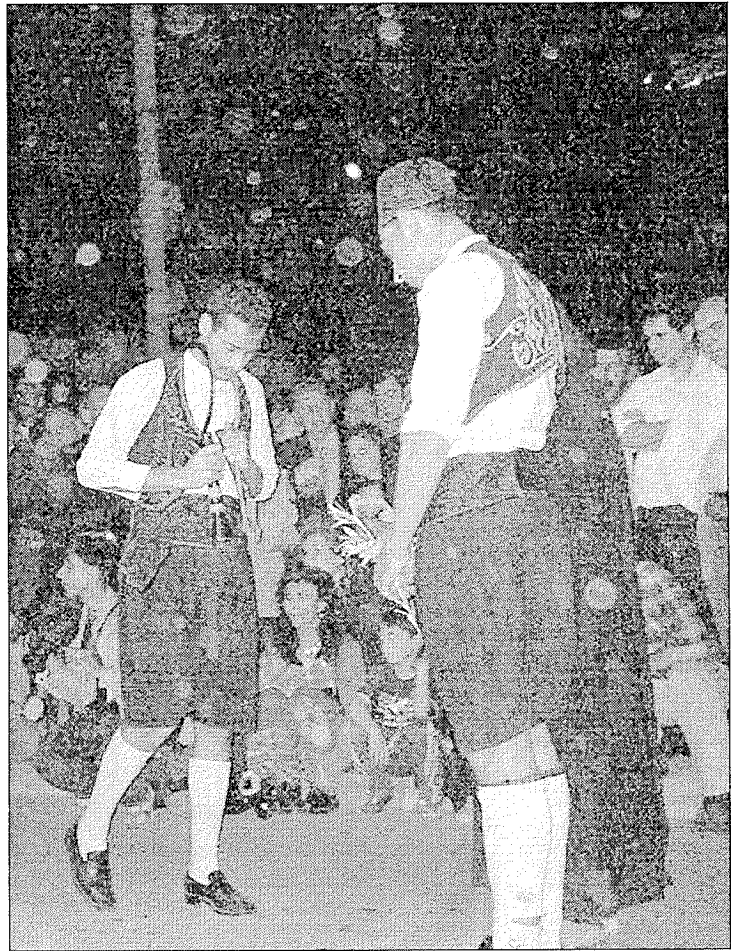

Ekim Kültür Sanat Üretim Merkezi, Lefkoşa Arabahmet Kültür Merkezi'nde, 3 Haziran akşamı saat 20:00'de Nazım Hikmet'in 40. ölüm yıldönümü üzerine bir anma gecesi düzenledi.

Geceye katılımın oldukça yüksek olması, katılımcıların yoğunluğunun etkinliği ayakta gece sonuna kadar izlemesine neden oldu. Yaklaşık 130 kişilik bir katılımı yapılan etkinlik, Nazım Hikmet'i kısaca tanıtan bir açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada, Nazım'ın ideolojik duruşunun şairliğinden ayrılmayacağına, Nazım Hikmet'i sosyalist mücadele ile bir bütün olarak bir dünya şairi kabul etmek gerektiğine özellikle değinildi.

Konuşmanın ardından, Nazım'ı anlatan bir dans gösterisiyle geceye daha da coşku katıldı. Dans gösterisinin ardından, Nazım'ın otobiyografisi sahnede seslendirildi. Bunu takip eden "Şiirlerle Nazım" bölümünde, Nazım'dan şiirler okundu, Nazım Hikmet, Türkçe ve Rumca okunan şiirleriyle sahnedeydi. Bu etkinlik de, Nazım Hikmet'i iki kardeş toplumun dayanışma içinde andıklarının göstergesi oldu.

10 dakikalık bir aranın ardından, Nazım'ı anlatan slayt gösterisiyle geceye devam edildi. Slayt gösterisinin ardından sahnelenen, EKİM'in 1 Mayıs'ta da tüm ada çapında sergilediği "Barışa Çağrı" isimli tiyatral dans gösterisi, dakikalarca alkışlandı. Gece, EKİM Müzik Grubu'nun Türk, Rum tüm katılımcılarla seslendirdiği türkülerle son buldu.

Parka Ziya Çelik

YELPAZE YELPAZE ÜSTÜNE

Hareketimizin temel kriterleri vardır. Nedir bu temel kriterler?

İlk başta, Kıbrıs Sorunu'nun çözümünün, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ile gerçekleşeceğini, emperyalizmin adadan defedilerek, bu ulusal sorunun çözüleceğini belirtmesidir.

İkincisi ise, buna bağlı olarak ittifaklar siyasettir.

Birleşik Cephe diyoruz.

Kendi kendimize yapabiliriz deseydik, adı birleşik cepheden daha başka birşey olurdu zaten...

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti(AEBCH)'nin kurulması için Türkiye-Yunanistan-İngiltere işçi/emekçi sınıfları, devrimci yapıları işçi Kıbrıs işçi/emekçi sınıfı ve devrimci, demokrat, yurtsever yapıların, unsurların birlikte, ortak bir şekilde emperyalizme tokat atmasından bahsediyoruz.

Bu da, ittifaklarla olacak iştir, adı üstünde...

Bizim burda, yıllardır bazı yapılar "ha çözdüler, ha çözecekler" diye burjuvaziye, emperyalizme bel bağladılar.

Onlardan medet umdular.

Emperyalistleri kızdırmadan siyaset yapmayı gerçekçilik, solculuk saydılar.

Biz ise ne dedik?

"Ulusal sorunun yaratıcıları, ahmak değillerse, kendi yaratıkları sorunu çözmezler, çözemezler"

Bize, sol yandan büyük bir yelpaze sal-

landı durdu;

"Barış istemiyorsunuz"

"AB'ye karşısınız, dinozorsunuz, devir değişti"

Biz ise ne dedik?

"Baylar, biz barış istemiyoruz demedik. Bunlar, buyursunlar anlaşsınlar. Ama onlar, rezil bir burjuva-emperyalist plan üzerinde dahi anlaşmaya varamazlar. Yapsınlar, kabulümüz ama yapamazlar", dedik.

Her dediğimiz, yazdığımız, çizdiğimiz ispatlanınca da,

Sol yelpazenin surati asıldı ha asıldı.

Ne yapalım, hayat işte...

Doğruya doğru, yanlışla yanlış diyor, affetmiyor...

Kıbrıs'ın kuzeyinde, burjuva-emperyalist Annan Planı gündeme geldiğinde, toplumsal bir hareket başladı.

80 binler alanları doldurdu.

Kıbrıs, belki de tarihinin en yoğun halk hareketini yaşadı.

Hareketin aktığı kanal neresiydi?

Burjuva-emperyalist bir plan ve emperyalist AB üyeliği...

Kanal yanlıştı...

Bu kanalda devrim yoktu...

Bu kanalda sosyalizm yoktu...

Emperyalizme karşı duruş yoktu...

Biz ne yapmalıydık?

"Bu halk yanlış yerde. Politikası yanlış. Onlar sokaklarda 80 binlik kitlelerle yürüsün, ben otururum binamda, derin derin teori parçalarım", mı diyecektik?

Yoksa,

Bu dev hareketin arasına en militanca duruşumuzla karışarak adanın birleşmesi, mücadelenin artık farklı kanalda, çok daha büyük bir ivme kazanması, hareketimizin yayılması, anlaşılması, kavranması ve manevra alanının genişlemesi için, halkın reform için bile kendi iktidarını kurması için

mücadele mi etmeliydik?

Biz, ikincisini yaptık...

İnsanlara yaşamın da somut desteğiyle halkın iktidar olmadan isteklerini gerçekleştiremeyeceğini,

Emperyalistlere, burjuva gericiyle bel bağlayarak sonuç alınmayacağını kavratmakta yoğun çabalar gösterdik...

Başarılı da olduk...

Aslında kurtuluşun, özgürlüğün, bağımsızlığın ne cennet gibi sunulan emperyalist AB'de ne de burjuva-emperyalist planlarda olduğunu, kurtuluşun AEBCH'de olduğunu gücümüz ve koşullarımız çerçevesinde anlatmaya çalıştık.

Peki o zaman Türkiye'deki bazı sol yarlardan nasıl bir yelpaze sallandı bize doğru dersiniz?

"Solcu değilsiniz"

"Popülist, kitle kuyrukçusunuz"

Biz ise, bize devrimcilik öğreten ama daha düne kadar Yunanistan Komünist Partisi ile birlikte federal bir yapılanmayla, burjuva-emperyalist bir çözüme eyvallah çeken bazı yapıları ne dedik?

"Baylar, buyrun, Kıbrıs'ın güncelini iyice tahlil edin. Uzaktan lafazanlıkla bu işler olmaz. Madem bu kadar devrimciydiniz, biz binlerce mesaj yayınlarken, destek belirtip, AEBCH için desteğinizi isterken, siz mutfakta menemen mi yapıyordunuz da bizi duymadınız tavanızın coztusundan?"

Bu sefer de Türkiye'deki yelpazenin surati asıldı ha asıldı...

Ne yapalım, hayat işte...

Doğruya doğru, yanlışla yanlış diyor, affetmiyor...

Emperyalistler, bir sorunu çözerken, diplomasiyi kullanır, savaştırır, vs...

Kıbrıs halkını da savaştırdılar.

Adayı da bir güzel paylaştılar, paylaştırdılar...

Bir daha olmasın diye, emperyalist efendiler anlaşsınlar dedik...

Zor ama anlaşsınlar dedik...

Birleşik Barış Cephesi iktidara gelince anlaşmayı biz imzalarız diyoruz.

Neden?

Kofi Annan'ın kara kaşına kara gözüne çok mu sevdalıyız?

Hayır!

Ada yeniden birleşsin...

Türk-Rum işçilerinin ortak sınıf mücadelesi şiddetlensin...

Üzerimizdeki asker baskısı biraz olsun, nispeten hafiflesin, diye...

Yoksa, uzaktan bize damgalar, etiketler yapıştırmakta rekorlar kıran ama örneğin Türkiye'de ölüm orucu direnişinde yüzlerce kişi şehit düşerken hiçbir şey yapmadan;

"Gündemimizde değil"

"Ah, ah... Yazık yazık... Çok üzülüyoruz"

Şeklinde acınası tavır takınan bazı yapılar, gerçekten bizlere AEBCH için destek verselerdi,

Kıbrıs'taki yapılar, burjuva siyasetlerin esiri olmasaydı,

Bunların sonucunda güç, inisiyatif bizim elimizde olsaydı,

Yani, güçlü biz olsaydık,

Halkı safımıza çekmekte şu ankinden ne kadar daha ilerde olurduk, siz tahmin edin!!! Gerçekleri görmeden, lafazanlıklarla,

"Uzaktan", "yakından" yelpaze sallayan sallayana...

Farklı söylemlerle, aynı amaca hizmet ederek yelpazelerin biri gidiyor, biri geliyor... Ama aklın yolu bir değil mi?

Umarız öyledir...

Biz çalışıyoruz...

Bağımsız-Birleşik-Sosyalist bir Kıbrıs için mücadele ediyoruz...

Umarız destek, güç, dayanışma da gelir...

Kitle imha silahları var mıydı yok muydu?

Irak'taki Kitle İmha Silahlarının varlığı-yokluğu sorusu savaşı yaratan ABD ve İngiltere emperyalist hükümetlerini zora soktu.

ABD ve İngiliz emperyalistleri Irak rejimini al aşağı ederek petrol kaynaklarına el koymak, başına buyruk olan rejimlere ve özgürlük mücadelesi veren halklara gözdağı vermek için giriştiği savaşın kamuoyuna sunduğu esas nedeni Kitle İmha Silahları idi. Savaşın bitmesinden bu yana iki aya yakın bir zaman geçmesine karşın ne ABD ne de İngiliz askerleri ve memurları henüz daha Irak'ta kitle imha silahlarını bulamadı.

Bilindiği gibi, Kitle İmha Silahları'nın varlığı ve Irak'ın onları yoketmediği iddiası ile ABD ve İngiliz emperyalistleri dünyayı baypas ederek savaşa girdi. Onbinlerce kişiyi öldürdü, yaraladı ve milyonlarca kişiyi açlıkla baş başa bıraktı. Kendilerinin dünyanın en büyük Kitle İmha Silahları stoklarına sahip olmalarına karşın ABD ve İngiliz emperyalistleri, Irak'ta Kitle İmha Silahları'nı öne sürerek medya aracılığı ile kamuoyu yaratmaya çalıştılar. Hatta bir ölçüde de başarılılar.

Bush, Blair ve bakanları Rumsfeld, Powell ve Straw medyaya sürekli olarak

istihbaratlarının çok güçlü ve güvenilir olduğunu söyleyerek bazı ülkeleri de yanlarına aldılar. Hatta BM Güvenlik Konseyi'nde bunu kanıt olarak sundular.

Silah Denetçileri başkanı Blix, ABD ve İngiltere istihbarat servislerinin 'çok güvenilir' bilgilerinden hareket ederek 'birşeyler bulabileceklerini' tahmin ettiğini oysa bu bilgilerin 'boş ve yanlış bilgiler olduğunu' açıkladı.

Altta medya aracılığı ile kamuoyunu kendi yanlarına çeken emperyalist temsilcilerin ve bu konuda bilgi sahibi olanların neyi ne zaman söylediklerini özetle okuyuculara sunuyoruz:

"Daima söyledim ve size tekrar ediyorum. [Irak'ta] kitle imha silahlarının varlığı konusunda hiçbir keşim yoktur. Spekülasyon yapmak üzerine, bizim insanlarımızın oradaki bilimadamlarının sorgulama raporlarını alana kadar bekleyelim." Tony Blair, 29 Mayıs

"İstihbarat'taki birçok kişi Dosya'dan memnun değildi.... Bunun klasik örneği kitle imha silahlarının 45 dakika içinde kullanılmaya hazırlama demecidir. Bu bilgi orijinal dosyada yoktu. Dosyaya bizim itirazlarımıza karşın eklendi, çünkü bu bilgi güvenilir değildi. Dosyadaki çoğu bilgiler çift kaynaklı idi ancak bu bilgi güvenilir bir kaynaktan gelmişti." İsmi açıklanmayan rütbeli İngiliz İstihbarat Sorumlusu, 29

Mayıs

"Bulmanı istemedikleri bir ülkede birşeyleri bulmak zordur. Ayrıca, savaş başlamadan önce bunları yoketmiş olabilirler."

Donald Rumsfeld, 27 Mayıs

"Ben Irak'ta kitle imha silahları olduğu konusunu merak ediyorum. Ancak kitle imha silahının olduğu konusunda kuşku- larım olmaya başladı."

Hans Blix, 28 Nisan

"İnsanlara kitle imha silahlarının yokluğu konusunda sesler çıkaracaklarına beklentilerini öneririm.... Bulunacakları konusunda güvenim vardır"

Tony Blair, 28 Nisan

"Irak'ın yakın geçmişte kitle imha silahları olduğu konusunda mutlaka eminim ve bunların bulunması için tüm nedenler vardır." Jack Straw, 28 Nisan

"Kitle imha silahlarının nedere olduğunu biliyoruz. Bunlar Tikrit ve Bağdat'ın doğu, batı, kuzey ve güneyindedirler." Donald Rumsfeld, 30 Mart

"Bu hükümetin ve diğer hükümetlerin istihbarat örgütlerinden gelen bilgilere ışığında Irak rejiminin birçok güçlü kimyasal silahları olduğu konusunda hiçbir kuşku yoktur.... Bugün hiçbir ülke Irak'ın silahsızlandırıldığını iddia edemez. Ve Saddam Hüseyin başta olduğu sürece de Irak silahsızlanmayacak."

George Bush, 18 Mart

"İstihbaratlarımızın sonucu olarak şunu görüyoruz: Irak kimyasal ve biyolojik silahlar üretmeye devam ediyor. Şii nüfusa karşı askeri, kimyasal ve biyolojik silah kullanma planları yapıyor." İngiltere Hükümeti'nin Irak Hakkında yayınladığı Dosya, 24 Eylül 2002.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

SERBEST DOLAŞIM

Kıbrıs'ın her tarafında, bu toprakların doğal bir parçası olarak yaşamak istiyoruz.

Halbuki bize "serbest geçiş" olarak yutturulan olgu "kısıtlı" dolaşımdan başka bir şey değildir! Mevcut haliyle, bizleri aynı toprakların çocukları olarak değil, iki ayrı devletin insanları olarak komşuluk ilişkilerine zorlayan bu düzenleme statükoya hizmet ediyor.

AB'nin Kuzey Kıbrıs'ta büro kurup, Kuzey'de üretilen mallar için AB standartlarına uyum sertifikası verme girişimleri de adadaki çözümsüzlüğü sona erdirmeye yönelik değil, statükoya resmi sıfatlar yüklemekten, işlerlik kazandırma çabalarıdır.

Buna karşın ülkemizdeki anti-emperyalist ve barıştan yana güçlerin acil olarak

kitlelere benimsetmesi ve kitle hareketi üzerinden elde etmesi gereken yeni talepler gündeme gelmiştir;

1. İki taraf arasındaki geçiş kapıları artırılmalıdır.

Lokmacı barikatı yaya geçişlere, Mağusa Kapısı (Yeni Kapı- Lefkoşa'da), İkibuçuk Mil (Mağusa'da), Pile, Zodya ve Limnidi kapıları da tüm geçişlere açılmalıdır.

2. Kıbrıslı Türkler yalnızca kimlik kartı gösterip geçebilirken, Rumlar için geçişlerde pasaport zorunluluğu, Kuzey Kıbrıs'taki rejimin "egemenlik" istisinin traji-komik bir ifadesidir. Geçişlerde Kıbrıslılar için her türlü kimlik ibrazı kaldırılmalıdır.

3. Rumların Kuzey'de 3 gün konaklama iznine karşın, Türklerin aynı gün dönme zorunluluğu da yine aynı kokuşmuş zihniyetin bir parçasıdır. Geçişlerle ilgili uygulamalar baştan aşağı çifte standartlarla dolu, aklın ve vicdanların kabul edemeyeceği uygulamalardır. Bu mantıksız uygulamalara derhal son verilmelidir. Özellikle Kıbrıslı Türklerin Güney'deki deniz ve hava liman-

larından giriş ve çıkış yapabilmeleri serbest olmalıdır.

4. Araç girişleri için uygulanan sigorta fiyatlara her iki tarafta da tam bir soyguna dönüşmüştür. Günlük 5 KL'ye denk gelen 3. şahıs araç sigortasının yıllık 1825 KL, yani 5,292,500,000 TL gib, yıllık kasko sigortalarının bile ulaşamadığı fahiş bir rakamı ifade ediyor. Bu kabul edilebilir bir durum değildir.

Her iki taraftaki özel sigorta şirketleri anlaşma yaparak birbirlerinin sigortalarını karşılıklı olarak tanımalıdır.

Türk Rum her vatandaşa "eksik olsun" dedirten bu düzenleme DERHAL SERBEST DOLAŞIM'a dönüştürülmelidir.

Ne yazık ki buradaki taleplerimizin hiçbir kendiliğinden gerçekleşmeyecektir. Barikatlar hepimizi hayretler içinde bırakarak ansızın açılmıştır. Ama gerçekte bu iş bir gecede başarılmadı. Aylar süren halk hareketi ve görkemli mitingler sonucu işgal rejimi Kıbrıs Türk halkı üzerindeki baskıyı az da olsa yumuşatmak zorunda kaldı.

Bu adımı adamızda kalıcı bir barışa dönüştürmenin yolu halk hareketini yükseltmekten geçer. Gerçek serbest dolaşımı sağlamanın yolu, etkin mücadeledir. Önümüzdeki aralık seçimleri vardır. Aralık seçimlerinde halkımız tüm muhalefeti tek cephede, tek vücut ve tek yürek olarak görmek istiyor. Bu seçimin gündemi ekonomi, refah vs. değildir. Hangi partinin meclis çoğunluğunu ele geçireceği de değildir. Bu seçimin gündemi barıştır. Kıbrıs'ta barış ve barışa ilişkin yan konulardır. Yani dolaşım özgürlüğü, yerleşim özgürlüğü v.s gibi. Bu seçim bir referandum olacaktır. Ankara-Denktaş rejimi, halkımıza çok gördüğü referandumu, aralık seçimleri sayesinde kendi elleriyle yapacaktır. Hedefimiz Barış ve Demokrasi cephesinin zaferi, Denktaş'ın görevden alınması, Annan planı çerçevesindeki burjuva barış anlaşmasının kayıtsız şartsız imzalanması, Kıbrıs'ın tek ülke haline getirilmesidir.

Gerçek serbest dolaşım ancak barış içinde ve bütünleşmiş bir Kıbrıs'la mümkündür.

AYNASI İŞTİR KİŞİNİN, LAFA BAKILMAZ!

TC Genelkurmay II nci Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükkani "Küreselleşme ve Uluslararası Güvenlik" Sempozyumu' 29 Mayıs 2003 tarihli Açış Konuşması'nda Küreselleşme'nin bugünkü anlamını ele aldı ve uluslararası güveniğin ne anlama geldiğini açıkladı.

Paşa'nın konuşmasını değerlendiren Türkiye'li yazarlar, Küreselleşme'nin bugünkü anlamının büyük güçlerin hakimiyetinin perçinlenmesi olduğu, bu şartlarda büyük güçlerin küçük ülkelere karşı iyi niyetli olmalarını istemenin saçmalıkla iştigal olduğunu, küçük ülke ve ulusların çıkarlarını dikkate alacak, dünya vatandaşları arasındaki gelir uçurumunu yok etmeyi, açlık ve sefaleti her yıl 40 milyona varan açlık, susuzluk, ilaçsızlık ve savaşlar nedeniyle ortaya çıkan ölümleri, bu barbarca insanlık düşmanı katliamı durdurmak isteyenlerin büyük güçlerin dünya hakimiyetine karşı, emperyalizme karşı savaşmak zorunda olduklarını yeterli ve gayet güzel bir şekilde izah ettiler.

Bu izahın gözden kaçırdığı nokta Paşa'nın tipik faşist bir yöntem, yani demogoji yöntemi kullandığının izah edilmemesidir.

Nedir demogoji?

Yaptığın ve de yapmak istediğin başka bir şey iken, ve de bu vatandaşın çıkarına açıkça ters olduğu için, vatandaşın çıkarına görünen laflar etmek. Paşanın taktiği budur. Yöntemi budur. Başka bir deyişle, 'aynası işidir kişinin lafa bakılmaz!'

Büyük güçlerin Türkiye'ye askeri, diplomatik, siyasi ve de ekonomik saldırılarına karşı direnen herkes hapiste! İşkence görüyor.

Veya sokakta köpek gibi kurşunlanıyor. Durdur bunları, salıver siyasi mahkumları. Hadi!

Büyük güçlerin Türkiye'deki askeri

üslerini, dinleme istasyonlarını içindeki 'gavurlarla' ve de silahlarla birlikte ele geçir. Hadi!

IMF, Dünya Bankası ve yabancı (ve de yerli) alacaklılara 'Biz Amerika için çok şey yaptık' denileceğine, gidin işinize, bizim size değil sizin bize borcunuz var de. Hadi!

Türkiye'nin tüm mali, sanayi, tarımsal ve ticari güçlerini bir merkeze topla, tüm vatandaşın malı yap ve onların çıkarına kullanmaya başla. Hadi!

Kürt avına çıkacağına, tüm ulusların saygınlığından hareket et, Kürtler'in elinden tut, onları büyük güçlere muhtaç etme. Onlarla ele ele yürü. Hadi!

Kıbrıs'ı da unutma. Demokrasi ve insanlık isteyenleri, İngilizli kovmayı isteyenleri destekle. Hadi!

Ve gör bakalım o memlekette sizlerin

hışmından korunmak için yılana, yani AB'ye, yani Almanya-Fransa'ya sarılan bir tek adam kalır mı? Gör bakalım Kürtler ABD'ye defolun der mi demez mi?

Aynası işidir kişinin, lafa bakılmaz paşam!

Doğru mu, yanlış mı atalarımız?

Doğu Perinçek'ten başka Paşa'nın lafına kanan pek çıkmaz Türkiye'de. Gerçek pek çoğu şaşırdı ABD'ye geçiş izni verilmeyince, ama o da askeri bilgi eksikliğinden. Türk silahlı güçleri Irak-İran-Suriye operasyonu için yedekte tutuluyor değil mi paşam?

Bu ikincidir diyoruz 'Vah Benim Paşam Vah!'

Okur Paşamızı okusun ve kararını kendi versin.

VOLKAN-UHH-DENKTAŞ'IN İÇ VE DIŞ SİYASETİ

Sabahattin İsmail köşesinde iki yazı yayınladı. 'UBP ve DP kendi kuyusunu kazıyor' başlıklı yazı iç siyaset konusundaki önermeleri içeriyor. Tamamen gerici, işçiler, memurlar, çiftçiler ve esnafın örgüt ve faaliyetlerinin, onların siyasi temsilcileri olarak Partilerin faaliyetlerinin, sözün 'Türkçesi' tüm vatandaşların mevcut haklarını 'fazla' bulan ve onların kısıtlanmasını içeren bir siyasi program. Kıbrıs'ta gerici ve demokrasi düşmanlığının iç siyaset programı. Tüm vatandaşlarımız okumalı ve de ibret almalı. Kimler bizler için ne tür planlar yapıyor bilmeli.

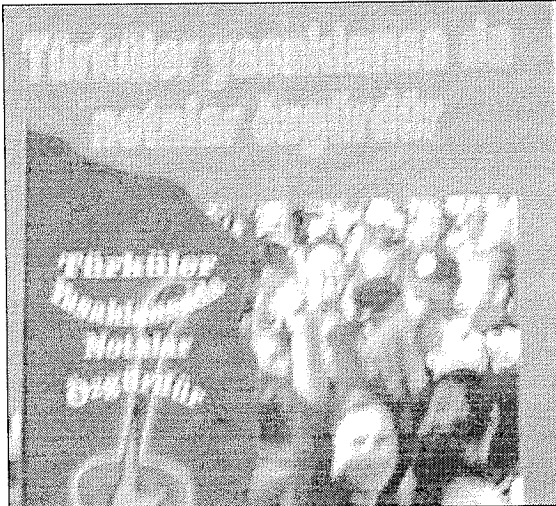
'3 Aşamalı Bir Strateji Belirlemeliyiz' başlıklı yazı, Kuzey Kıbrıs bağında dış siyaset konusundaki önermeleri içeriyor. Burada dikkat edilmesi gereken esas nokta, AB taraftarı akımlara yabancı güçlerle işbirliği konusunda veyansın edenlerin, AB dışındaki dış güçleri de, onların Kıbrıs'taki çıkarlarını da en iyi savunanların kendileri olduğunu açıkça ilan etmeleridir. Dış siyaset konusundaki önermeler açık seçik yabancı emperyalizm uşaklığı kokmaktadır. Haklı olarak Komünizme karşı (her ne kadar AKEL'i komünizmle eşitlemesi haksızsa da) yabancı emperyalistlerle Kıbrıs'ta işbirliği öneriliyor. Komünizmi önlemek için Yabancıların Kıbrıs'taki 'haklarını' savunuyor. Bizim milliyetçiler böyledir işte! Kıbrıs'ta zorbalık taraftarı yabancıları kovmak için siyaset yürüten komünizme karşı o Kıbrıs'a karşı zorbalık taraftarı ve uygulayıcılarıyla birlikte çalışmak. İngiliz-Amerikan, Fransız-Alman uşakları yani. Bu bir de atom bombalı İsrail'i de devreye sokmuş! Eee, anasının yavrusu nede olsa!

Anaları Türkiye.. İngiliz-Amerikan, Fransız-Alman çıkarları için ülke topraklarını üs yapmış onlara-memleketin kalelerini hileyen teslim etmiş O da yetmemiş, onların çıkarlarını yerine getirmek için memleketin insanlarını, Türk-Kürt demeden açta açıkta bırakmış. Kendilerini İngiliz-Amerikan, Fransız-Alman'a satabilen, oralara göç edebilen vatandaşları şanslı olanları!?. Herkimki İngiliz-Amerikan, Fransız-Alman'a satılmaya karşı çıkmış, ya kafasına kurşunu yemiş (Amerikan malı), ya hapisanelerde çürütülmüş, ya da işkencede öldürülmüş. Vatanseverimsin?; al sana ölüm, al sana eziyet, al sana zulüm!

Niye yaparlar bunu? Yabancılardan aldıkları paraları yiye yiye, o paraları halka zorla ödete ödete 'zengin' oluyorlarda onun için. Bakın onlara. Halk aklıktan geberiyor, bunlar yok pahasına çalıştırdıkları, haklarını aramaya çalıştıklarında da tepelerine bindikleri çalışanların, emekçilerin ürünlerini hep dışarıya yok pahasına satarak, onlardan da pahalıya bu 'zenginler için' mal alarak para yapmaktalar. Türkiye'nin satılmadık, teslim edilmedik hiçbir parçası kalmadı. Aç gözlü, gözü dönmüş bu tipler yüzünden... Bir kaç milyon dolar atın bunların önüne, geçtim vatani satmaktan, analarını bile satarlar bunlar! Bu rezilliğe karşı çıkana da 'vatan haini' deyip, İsrail silahlarıyla, Amerikan mermisiyle, İngiliz ipiyle katlederler-İşkence aletlerinde İngilizdendir ha!

İşte Sabahattin İsmail, 'Anasıyla kol kola' böylesi güzellikler planlıyor bizler için. İçte gerici-lik, dışta uşaklık! Komünizme dıştan destekli olarak geçit yok!

Türküler Yasaklansa da Notalar Özgür

Albayrak reklam atölyesi sahibi Ahmet Ömerağanın "Türküler Yasaklansa da Notalar Özgür" adlı şiir kitabı geçmişten günümüze Kıbrıs Türk Halkının yaşam mücadelesinde yol aldığı kilometre taşlarını lirik ve epik tarzda okuyucularına sunuyor.

1960 yılında Gönyeli'de doğan Ömerağa halen Gönyelide ikamet etmektedir.

Kitabın önsözünde "Dostlara söyleyecek birkaç sözüm var diyen Ömerağa Şiirde iddali olan ve bu işi profesyonelce yapan şiirin dehalası Berthold Brecht'ten etkilendiğini ve Nazım Hikmet'le büyüdüğünü söylüyor.

Sevgi seliyle kucaklaşan bir ırmağın durağan bir seyir izleyen akışını ve daha sonra coşkun bir şelaleden hızlanarak ferahlatıcı yağın çiğ taneleri altında tüm günün stresinden kaygılarından uzaklaşarak, SEVGİ, BARIŞ ve ÇÖZÜME, güzel günlere hep birlikte ulaşmak ümidiyle duygularını kaleme alan Ömerağa'nın kitabı "Bu Memleket Bizim" deyenlere "Gel Kardeşim Kucaklaşalım" diyor.

STALİN KOMÜNİZMDİR

Dünya burjuvazisi sadece komünizmin öldüğünü ilan etmekle kalmıyor, aynı zamanda eski SSCB'inde olanları ve olmaktadır Stalin'e mal ediyor.

Açıktır ki, onlar ve onların eski SSCB'indeki yoldaşları, tıpkı Troçki ve Buharin gibi, Stalin'den pek hoşlanmıyorlar.

Bu kolayca anlaşılır: Stalin demek komünizmin inşası demektir ve komünizmin inşası demek kapitalizmin yerle bir edilmesi demektir.

En iyi üretim tekniği bile kendi başına sosyalizmi inşa edemez. Onun, komünist amaçlar için kullanılması gereklidir. Bunu burjuvazi yapamaz. Mevcut teknolojiyi, ancak komünist hedefe sahip olan proleterya tam anlamıyla kullanabilir.

SSCB'inde, Stalin yönetiminde bu yapılmıştır.

SSCB proleterya üretim tekniğinin relatif olarak geri olduğu bir ülkede iktidarı ele geçirdi. Fakat, proleter iktidar, komünist hedefi sayesinde, üretici güçlerin tüm potansiyelini kullanma imkanına sahiptir. Bu, SSCB proleteryanın sayılamaz özverileriyle birlikte "mucizeler" yarattı.

1938'e gelindiğinde SSCB sosyalizmi inşa etti ve komünizmin inşasına yöneldi. Stalin'in ölümünden hemen önce bizim anayurdumuz Dünya'daki ikinci büyük endüstriyel güçtü, en büyük çaplı tarımsal üretim ve en ileri üretim tekniğine sahipti. Dünyanın en ileri fabrika üretim tekniği SSCB'indeydi. Dünya SSCB'nde, 1951'de tamamen otomatik olarak üretim yapan piston fabrikasını konuşmaktaydı ve dahası, Dünya'da ikinci, Avrupa'da birinci olarak mikro-çiplerin önceli bir kompüter fabrikası SSCB'inde, 1952'de inşa edilmişti.

Proleter iktidarın hizmetinde tamamen otomatik fabrikalar ve mikro-çiplerden oluşmadan önceki halleriyle kompüterler.....

Tüm bunlar, "Doğanın Dönüştürülmesi Stalin Planı" ile birlikte kesin bir şekilde şuna işaret etmektedir: Stalin'in ölüm yılı, olgunlaşmış komünizmin belirtileri ile çıkıştırmaktadır. Stalin öldüğünde, SSCB'nde komünizm gerçekleşmek üzereydi, açık bir şekilde annesinin karnını tekmelemektedir.

SSCB'NDE ÜRETİM TEKNİĞİNİN SÖZDE GERİLİĞİ

Bu, emperyalist burjuvazi ve SSCB'indeki vatan hainlerinin Sovyet halklarını karamsarlaştırmak ve Dünya proleteryası nezdinde komünizmi gözden düşürmek siyasi amaçları için piyasaya sürdükleri koskoca bir yalandır.

Stalin öldüğünde SSCB Dünyadaki en ileri fabrika tekniğine sahipti. Bunun bir örneğini, tutarlı bir komünizm düşmanı olan Dr. A. D. Booth'un kaleminden okuyalım:

"... Modern otomatik fabrikanın muazzam bir örneği 1951'de tamamlanan Rus piston fabrikasıdır. Burada, külçe şeklindeki ham madde kontrollü şartlarda alınır ve eritilir. Sonrasında, tamamıyla otomatik bir süreç dökümleri üretir ve onları "şekillendirir" (yani, döküm ve taşma kanallarını keser). Bu dökümler ısı işlemine tabi tutulurlar ve otomatik olarak sertlik testinden geçirilirler, mükemmel olmayan parçalar reddedilirler, daha sonra makinaleştirilir, ağırlıkları kalibre edilir ve kalaylanırlar. En son olarak, tamamen otomatik bir denetleme tamamlanmış ürünleri çeşitli büyüklüklere ayırır (bu önemlidir, çünkü bu büyüklükteki bir fabrikanın ürünleri tamamıyla mükemmel olamaz ve dolayısıyla, çeşitli yıpranma seviyesindeki motorlarda kullanılabilecek bir seri büyüklük-

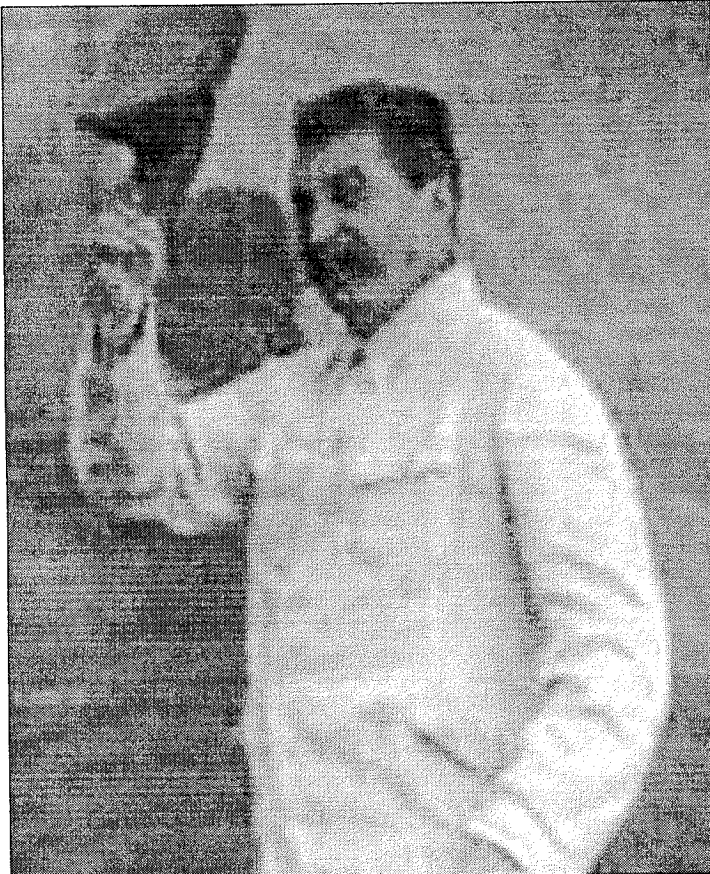
te ürün üretmek akla yatkındır) ve en son olarak dökümleri koruyucu kaplama, sarma ve büyük kutulara paketleme otomatik bir şekilde yapılır. Burada da, tıpkı eski yel değirmenlerinde olduğu gibi, parçalar binanın en üst katında işleme girerler ve yavaş yavaş ilerlerleyip en alt katta hazır ürün olarak çıkarlar ve ilk ve en son otomatik süreçlerimizin birbirlerine bu kadar çok benzermesi gelişmemize getirilmiş güzel bir yorumdur."

(Andrew. D. Booth. D. Sc., Ph. D. Otomasyon ve Kompürezasyon. s.18, Staples Press. Londra. 1958.)

Ve bir tür sosyalist, Dr. S. Lilley'den

"...Fakat, otomasyonun (benim bildiğim) en mükemmel iki örneği de SSCB'indedir. Birinde, üretim hattının bir ucundan Alüminyum külçeler verilir ve diğer ucundan, her gün, 3500 tamamen hazır, sarılmış ve paketlenmiş araba pistonları çıkar. Diğerinde, bilye ve bilyeli yatak yapımının büyük kısmı otomatiktir.

Sonuncusu, çok ilerici bir teknoloji siyaseti olan, Moskova'daki Kaganoviç Bilye ve Bilyeli Yatak Birinci Fabrikası'dır.

Piston fabrikası üretime 1950'de başladı. Otomasyon tarihinde akıl almaz bir erken tarihtir bu. Dünyadaki otomatikliği en tamam fabrika olduğu için, biraz detaylı olarak çalışma tarzını anlatmak yerinde olacaktır. Alüminyum külçelerinin paketlenmiş pistonlara dönüştürülmesi, iki faaliyet dışında tamamen otomatikleştirilmiştir.

1950 modelinde, sürecin başlangıcında, alüminyum külçelerin yürüyen yollara konulmasını bir işçi yapıyordu. Fakat, 1954 veya 1955'de çalışmaya başlayan ikinci fabrika bu işi de otomatikleştiriyor. Külçeler bir depoya konuyor ve oradan otomatik olarak yürüyen yola yükleniyor. Bu, otomatikleştirilmeyen sadece bir el işi bırakıyor, o da dökümlerin hatalı olup olmadıklarının gözle incelenmesi. Sürecin detayları 1 ve 3 numaralı şemalardan incelenebilir. 2. Şema ise otomatik hattın bir parçasını gösteriyor.

Piston fabrikasının 1950'de devreye girdiğini hatırladığımızda paradox daha da çarpıcı oluyor. Fabrikanın planlanması ve inşası bin dokuzyüzlerin son iki veya üç yılında yapılmış olmalıdır, yani transfer makinelerinin Britanya'da sadece teorik olarak bilindiği ve Amerika'da ciddi olarak geliştirilmelerine daha yeni başlandığı bir dönem.....

Fakat (Sovyetler. çn) birkaç yıla kadar,

yeniden inşa için harcanan güçlü bir çabadan sonra, endüstriyi büyük çapta otome etmeye daha büyük kaynaklar aktaracaklarını biliyorlardı. Dolayısıyla, ilerideki bu dönem için plan yaptılar. Hazır olduklarında otomasyona maksimum hızla girişebilmek için önlerindeki birkaç yılı tecrübe kazanarak harcıyacaktı. Sadece transfer makineleri üretmek onlara çok kısıtlı bir tecrübe kazandıracaktı. Bu hatta kısıtlı bir program uygulanacaktı, fakat esas önem, kendi başına faydalı olsa da, onlara otomasyonda tecrübe kazandıracak bir projeye verilecekti. İşte, böylece araba pistonu üretimini tamamen otomatikleştirmeye karar verdiler, tamı tamına karmaşık ve zor olduğu için, çünkü bu bir tek proje onları mühendislik üretimindeki hemen hemen tüm temel süreçlerin otomasyonunu kavramaya zorlayacaktı." (Otomasyon ve Sosyal İlerleme. S. Lilley. Londra. Lawrence & Wishard. 1957. s. 43-51)

Ve giderek, hazırlığı Stalin tarafından "SSCB'inde Sosyalizmin Ekonomik Sorunları"nda ele alınmış ve ölümünden bir yıl sonra yayınlanmış olan "Ekonomi Politik" kitabından okuyalım:

"Mekanizasyonun en üst seviyesi, kendini düzenleyen otomatik makinelerin kullanılması olan otomasyondur.

Çalışan makinelerin uzaktan işletilmesi ve kontrolü olan telemekanik, otomasyonla yakından bağlantılıdır. Bir üretim sürecinin tümünü kapsayan karmaşık makina sisteminin tümü kendini düzenlediğinde, otomatik makine sistemi ortaya çıkar. Otomatik makina sistemi ham maddenin hazır, bitmiş ürüne dönüştürülmesinde gerekli tüm süreçleri işçiden sadece gözlemlene gerek-tiren bir şekilde, insanın devreye girmesine gerek kalmadan, kendisi yapar." (Ekonomi Politik, 1957, Lawrence & Wishart, Londra. s. 504)

"Üretimin tamamen otomasyonu büyük çaplı makina üretiminin daha üst bir gelişme aşamasına tekabül eder ve komünizmin maddi üretim temelinin karakteristik bir özelliğidir. Kalifiye emeğin, kalifiye olmayan emeğin yerini almasına yol açar ve el ve kafa emeği arasındaki esas farklılıkların yok edilmesinin teknik temelini sağlar. Üretim süreçlerinin kısmi otomasyonundan otomatik makina sistemlerine geçiş emeğin verimliliğinde muazzam bir artışı garantiler.

Otomatik fabrikalarla beraber, tam karmaşık mekanizasyon ve otomatik mühendislik makineleri üretim hatlarıyla donanmış kuruluşların yaratılması Sovyet mühendislik sanayinin başarıları arasındadır.

SSCB'inde, hali hazırda çalışmakta olan hidro-elektrik santrallerin otomasyonu yapıldı. İnşa edilmekte olan tüm hidro-elektrik santraller otomatik olarak işletilecek. Pek çok enerji santralının kontrolü telemekanikle uzaktan doğru yapılmaktadır. Metalurjide, yeni planlanmış, otomatik kontrollere mekanize edilmiş levha tesisleri, boru tesisleri ve dokumacılık tesisleri kullanılıyor. Hidro-teknik kuruluşlarda su kapaklarının otomatik kontrolü devreye sokuluyor.

Beton üretimi için, ham maddelerin sunulması ve tartılması ile başlayıp, mamül betonun çıkışına kadarki tüm üretim süreçlerinin otomatikleştirildiği otomatik fabrikalar inşa edildi.

Eğer, bugünlerde, emek süreçlerinin otomasyonu komünizmin yeni teknik temelini basit bir habercisi ise de, zamanla teknik ve bilimin bu yöce başarısı üretimin tüm dallarına uygulanacak." (age. s. 742-743)

Nazlıca

Nazlı Şahin

Teknolojiyi kullanma hakkı halklarındır.

Teknoloji, endüstrinin çeşitli alanlarına ilişkin araç, gereç, yöntem, teknik ve uygulamaların bütünü olarak düşünülebilir. Daha geniş boyutta teknolojinin, ekonomik ve sosyal yaşamın hemen tüm alanlarını kapsayacak biçimde değerlendirildiği de görülmektedir. Öyle ki, günümüzde artık teknoloji, insan aklının somut biçimi gibi algılanmaktadır.

Teknoloji, insan gereksinimleriyle başlayan bir tasarlama-yapma ve uygulama sürecidir. Bu süreçte, bilimsel bilgi, madde ve enerjinin girdi olarak kullanımı yoluyla tüketilebilir bir ürün ortaya çıkarken; teknoloji, toplumu etkileyen, aynı zamanda da toplumsal norm ve değerlerden etkilenen bir nitelik taşımaktadır.

Günümüzde teknolojinin kullanımına dönüp baktığımızda ne yazık ki emperyalist ülkelerin başı çektiği görülmektedir. Her türlü silahın yapımında kullanılan teknoloji savaşların daha da yıkıcı geçmesine yol açmaktadır. Ülkelerin hızla silahlanması, daha doğrusu teknolojik silahlanmaya hız vermesi gösteriyor ki barış dünya için uzlaşmaktadır. Bu gün Irak'ta yaşananlara baktığımızda Irak halkının barış içinde, insanca yaşayabilmesi için tarih uzaklaşmıştır.

Süratle yapılan zirvelerde görülüyor ki, emperyalist ülkelerin başını çekenler teknolojinin tekelinin kendilerinde olmasını istiyorlar.

Geçtiğimiz gün Fransa'nın Evian kentinde düzenlenen G-8 zirvesi, Avrupa ülkeleri ile ABD arasındaki çatışmasının giderek şiddetlendiğini gösterdi. ABD ve ortağı İngiltere'nin "terör ve kitle imha silahlarına karşı mücadele" gerekçesiyle dayattığı "eylem planı" Rusya, Almanya ve Fransa'yı hizaya sokmaya yönelikti.

Kitle imha silahlarını en son teknoloji ile geliştirenlerin ve bunu kullanmada çekinmeyenlerin çıkarları söz konusu olduğunda "terör ve kitle imha silahlarına karşı mücadele" başlığı altında teknolojiyi tekeline alabilmek için ülkelere saldırımları ve onları silahsızlandırıp daha kolay işgal etmeleri elbette kaçınılmazdır.

Chirac, bu yıl ev sahipliğini yaptığı G-8 zirvesine "destek bulmak" amacıyla; aralarında Çin, Hindistan ve Brezilya'nın da bulunduğu 11 gelişmekte olan ülkenin liderlerini de davet etmişti. Çok kutuplu bir dünya yaratmak istediklerini söyleyenlerin kutuplarında, emekçi halk ve işçi sınıfının daha güçlü olarak nasıl ezilmesi gerektiği ve nasıl daha aç ve yoksul olarak yaşamaya mahkum edilecekleri var.

Emperyalistler ve onların politikalarını uygulayan kapitalist ülkeler, bütün politikalarını daha fazla silahlanmaya ve ülkeleri işgal etmeye kurmuşlardır. En son teknolojik silahlara sahip olmak için halkların insanca yaşamlarını ellerinden alıp ekonomik olarak çökmeleri sağlanmıştır.

Bu gün Türkiye'nin içinde bulunduğu durum, Kıbrıs'ta uyguladığı politika, AB'ye girme çabaları, komşularıyla olan ilişkilerinin bozulması ve Türkiye halkının açlık ve sefalet içinde olması Türkiye'nin emperyalistleşme politikalarının ürünüdür.

Teknolojiyi barış için kullanma hakkını ele alabilmek için emperyalizme karşı verilen kavganın içinde yer almalıyız. Gerçek barışı ancak emekçi halkların birlikteliği getirebilir ve sınıfsız sömürsüz bir topluma ulaşmanın yolu emperyalizmi kendi karanlığına gömmekle olur.

Devam edecek

DUT YAPRAĞINDAN ATLAS YAPAN ÜLKE

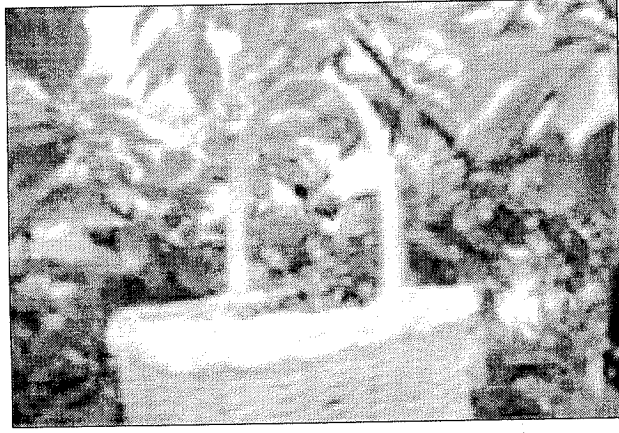
Çin Halk Cumhuriyeti ve Kültür Emperyalizmi.

(Sınıfların kendisini yoketme sürecinde halkların "önüne, kültür emperyalizmiyle birlikte dikilen yeni engel: SARS)

38 derecenin üzerinde ateş, kuru öksürük, baş, kas ve boğaz ağrısı, iştahsızlık, titreme ve halsizlik ile başlayan, insan vücudu dışında da 24 saat yaşayabilen, corona virüslerinin bir türü olan SARS (Severe Acute Respiratory Syndrome) Türkçe adıyla "Ani Gelişen Ciddi Solunum Yetmezliği Hastalığı" tüm dünyada yayılmaya devam ediyor. Mayıs 2003 tarihi itibarıyla ölenlerin sayısı 449. Hastalık şu anda 6.000'e yakın insanda görüldü. Hastalık damlacık ve dışkı yoluyla bulaşır. (Hapşırma, öksürük veya kanalizasyon) Hastalığa yakalananların %6'sı ölüyor. Hastalıktan korunmak için insanlarla 1 metreden daha yakın bir konumda konuşmamak, sık aralıklarla ellerin ve yüzün sabunla yıkanması, genel tuvaletlerin kullanılmaması, hiçbir yere dokunulmaması, hastalığı görüldüğü ülkelere seyahat yapılmaması ve N95 kodlu maske kullanılması tavsiye ediliyor. WHO (Dünya Sağlık Örgütü) Sars'ın Çin'in güneyindeki Guangdong'da küçükbaş hayvanlarla (özellikle domuz çiftlikleri) temas içinde olan insanlar arasında yayıldığını iddia ediyor. Yani hastalığın hayvanlardan bulaştığını söylüyor.

WHO hastalığın ilk oluşma tarihini Kasım 2002 olarak veriyor. Bazı bilim adamları ise "eğer insan veya hayvandan bulaşıyorsa tarih içinde mutlak vaka veya vakalar olması gerekirdi." diyorlar. Yani yeni bir virüsün yeni bir mikrop demek olduğunu, ne insanların ne de hayvanların yeni olduğunu, yeni olan tek şeyin teknoloji olduğunu, teknolojinin yeni bir hastalık üretmeyeceğini, ancak teknoloji ile yeni bir hastalık üretilebileceğini söylüyorlar. Sars hastalığı ile Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki ilişkiye gelince, 1949 yılında bir ilkokul öğretmeni tarafından temeli atılan Çin Halk Cumhuriyeti (Mao Zedung-1893-1976) 2002 verilerine göre %8'lik bir büyüme hızına ulaşmış bir ülke. Buna karşılık suya aç bir sünger gibi dünya halklarının tüm değerlerini sömüren ABD ekonomisi ise 2002 yılında %7 gerilemiştir. Koparılan tüm yaygaralara rağmen ABD'de sadece 2002 yılında 186 büyük şirket iflas etmiştir. % 1 bile büyüme hızını yakalamayan ABD'ye karşı (% 0.8), Çin ekonomisi 2002 yılında % 8'lik büyüme hızına ulaşmıştır. 2001'de bu rakam %7.3'tür. Çin'de işsizlik oranı 30 milyonluk Kanada'dan daha az olup % 4 civarındadır, ülkenin 1 milyar 300 milyon nüfusa sahip olduğunu hatırlatmakta fayda var. Böyle bir nüfusa sahip olmasına rağmen ABD, AB, Japonya ve Kanada'dan sonra en büyük dış ticaret hacmine sahiptir. Faaliyette olan 700 milyonluk dev bir iş gücünün üretimini bu. Çin bugün için fotoğraf makinalarında dünya piyasalarının %50'sini, klimaların %30'unu, televizyonların % 25'ini, buzdolaplarının % 20'sini ele geçirmiş durumdadır. Sadece Guangdong Galanz firması Avrupa fırın piyasasının % 40'lık payını elinde bulundurmaktadır. (Bkn.Far Eastern Economic Review) Araştırma Görevlisi Fatih Yücel, Çin yıldızının bu devasa parlayışını sıcak paraya (Hot Money) yani Çin asıllı işadamlarının ülkeye aktardıkları sermaye girişine bağlıyor. Ancak dünya krizlerinden etkilenmeden bugünkü yerini elde eden Çin'in bu zaferini IMF'nin politikalarına boyun eğmeyişi de aramalıyız. Devlet yönetimi yabancı sermaye akışı için elinden geleni yapmış, dileğine ulaşmış, ancak işletmelerini ucuz fiyatlarla sermaye sahiplerine satmak yerine bireysel işletme hakkı ile işçilerine vermiştir. Tam bağımsız bir sanayiye sahip olan Çin Devleti modernizasyon sürecinde işçi ve köylüsünün alınterini ülke içinde bırakmış, üretimini artırmıştır. Bu şahlanışta devlet mülkiyetinin işletmeler üzerindeki egemenliği büyük rol oynarken işçiler dünyanın en düşük maliyetiyle çalıştırılmış, devlet güçlenirken halk ucuz emek gücünü küçük

paralar karşılığında satmak zorunda kalmıştır. Çin'de işçilerin saat ücreti 0.65 \$'dır. Enflasyon oranı %0.7'dir. Çin Halk Cumhuriyeti'nin köprü başlarını tutması emperyalist egemenleri çok ederken, bu porselen vazoyu binbir parça edeceğini, Sars antikorunun bizzat Çin bilim adamlarınca bulunması yeni rüyalarının sonunu getirmiştir. Eğer ÇHC bir virüs ile yıkılabilecek bir coğrafya olsaydı AIDS ile yıkılırdı, çünkü bugün Çin'de bin, bin beşyüz Sars hastası değil 1 milyon HIV virüsü taşıyıcısı vardır. Üstelik AIDS de SARS da emperyalist ülkelerin birincil sorunları olmaya devam ediyor, bu yüzden ÇHC üst düzey yetkilileri ABD'nin insan hakları raporuna karşılık olarak "Camdan evde oturanlar taş atmasınlar" isimli bir yazıyla karşılık vermişler ve raporun sahibi olan ABD'yi topa tutarak Amerika'daki insan hakları ihlallerini rakamlarla deşifre etmişlerdir. Bu raporda ABD'de 200 milyon kişinin silahla gezdiği, son 200 yılda 18 bin kişinin idam edildiği, idam edilenlerden

sadece 38 kişinin beyaz olduğu, 30 akıl hastasının bile idam edildiği, 100 bin kayıtlı silah satıcısının bulunduğu, yılda 31 bin kişinin kurşunlanarak öldürüldüğü, ortaokul mezunlarının 5/1 inin diplomalarını dahi okuyamadığı, 12 milyon Amerikalı'dan her birinin ömrünün bir bölümünde muhakkak evsiz kaldığı, kadınların erkeklerden daha az ücret aldığı, 46 milyon kişinin sosyal güvenlik kartına bile sahip olmadığı, 21 milyon insanın okuma yazma bile bilmediği, 32 milyon Amerikalının açık sınırında yaşadığı, uyuşturucunun, hastalıkların, fuhuşun, ırkçılığın kol gezdiği bir ülke olduğu gibi insan hakları ihlalleri anlatılmaktaydı. Buna karşılık Çin Halk Cumhuriyeti, ne "kapitalist oldular" yaygaralarıyla, ne "üçbeş uçak şirketinin iflasıyla", ne de "bir virüs" ile teslim alınabilecek bir ülke değil. Ne kötü Hollywood filmleri, ne anti-komünist fragmanlar, ne yok sayma propogandaları dev bir ekonomiyi çökertemez, hele hele generalinin de, erinin de aynı elbiseyi giydiği bir ülkede. Sars ile Çin ekonomisi çökertilemez ama ibrenin yükselişi sabitlenmek istenebilir, ne olabilir, örneğin 2008'deki Olimpiyatlar Pekin'de yapılamayabilir, yapılsa da gelir sağlanamayabilir. Sanatta, kültürde, bilimde, ekonomide koparılan tüm gürültülerin kısa zaman içinde emperyalist egemenlerin içi boşaltılmış birer propoganda aracı olduğu anlaşılıyor. Gerçek saklanıyor, gündemden düşürülüyor ve unutturuluyor, uygulanmak istense hep gündemde tutularak halklar aldatılıyor. Örneğin bugün için İngilizce'nin dünyada en çok konuşulan dil olduğu propogandası emperyalizmin birincil söylemidir ve yalandır. Bugün ABD'de bile İngilizce konuşanların oranı sanıldığı kadar yüksek değildir, down towna indiğinizde 100'e yakın dilin konuşulduğunu görürsünüz, otel lobisinde, havalimanı danışmasında, mahkemede, yemek sipariş ederken veya bilet alırken İngilizce konuşmak o ülkenin

tek bir dil konuştuğunu ispatlamaz, hele bu ülke her yıl sistematik olarak farklı dilleri konuşan halk kitlelerini ülkesine immigrant olarak kabul eden bir coğrafya ise. Örneğin bugün Kanada'da bile İngiliz kökenli insanların genel nüfusa oranı %28'dir, yani Kanada nüfusunun % 72'sini anadili İngilizce olmayan insanlar oluşturuyor ve bu insanlar kendi aralarında anadillerini konuşuyorlar. Bugün Kanada'nın en büyük şehirlerinden biri olan Vancouver'in %50'si Çinli nüfusa sahiptir. Dünyanın en çok konuşulan dili İngilizce değil Çince'dir. Hatta İngilizce'nin konuşulduğu tüm ülke nüfuslarından bile kat kat daha fazladır. Dünya bilim dilinin İngilizce olduğu iddiası ise tam bir trajedidir. Buna ayda yürüyen Rus kozmonotları da, deniz altında kum çöllerinin inceliğini ölçen Kaptan Cousto da katıla katıla güler. Birisi Rusça'sıyla aya çıkmış, diğeri Fransızca'sıyla okyanusların dibine immiştir. Çinli yetkililer, ABD'nin kimse yakalayamaz dediği ve çok güvendiği istihbarat uçağını İngilizce değil Çince gördükleri eğitim ile b a ş a r m ı ş l a r d ır . Edebiyattan örnek vermek gerekirse örneğin dünya şiirine bir top gülləsi gibi inen Nazım Hikmet şiirlerini Türkçe yazmıştır. Burada anadili İngilizce olmayan ve çalışma alanlarında mucizeler yaratan binlerce bilim ve düşün adamı sayabiliriz. Örneğin NASA'ya katılan kaç Çinli bilim adamı vardır, ya kaç Amerikalı Çince kurslara katılmaktadır? Asya ejderi Çince konuşmaktadır ve yarattığı bilimsel, teknolojik, kültürel, ekonomik açılımlarıyla dünyayı şaşkına düşürmektedir. Yaratılmak istenen İngilizce bilmemenin bilimden uzaklaşmak olduğu yalanı, diğer adıyla kültür emperyalizmidir. Üstelik Çince'den örnek vermek gerekirse ister Mandarin ister Cantonese olsun, gazete okumak için bile uzmanların en az 5 yılın gerekli olduğunu söylediği, 50 bin karaktere yakın, karşınızdakini anlamaya başlamanız için bile 2 yılın gerekli olduğu ve anlamın sürekli değiştiği ve otomatik bağlayamadığınız tek dil, sizi kimse anlamıyor ve kısa zamanda sinir topu haline geliyorsunuz, Çinliler bile bazen karakterleri parmaklarıyla havaya çizerek anlaşıyorlar. Hanzi (Çince yazma) için ise apayrı bir eğitime giriyorsunuz. Oysa ki yaratılan hava İngilizce bilmenin eforların en büyüğü olduğu, öğrenenin zorlukların en büyüğünü geride bıraktığı, bilmemenin ise standardın dışında, eğitimsiz, bilgisiz, kültürsüz kalmak olduğu yönündedir, ve ilgisi yoktur. Herkes bilimini kendi dilinde yapar, terminolojiyi takip etmek için diğer ülke dilleriyle yazılmış eserleri okur, diğer bilim adamları da onun dilinde yazılmış eserleri takip eder, İngilizce her ülke dili gibi bunlardan biridir sadece, koşul ve kural değildir. Dayatılan açıktır: "modern dünyanın kapılarını aralamamız için şiirlerimizi İngilizce yazmalı, şarkılarımızı İngilizce marka yaptırmalı, tek tip olmalı, Amerikalılar gibi yaşamalı ve düşünmeliyiz, idrarımızda kapuçino olmalı, hislerimiz fason, düşlerimiz mikadan ve yüzümüz bir ekşi elmaya bile flört etmelidir". Peki emperyalist egemenler niçin böyle düşünüyor, çünkü kültür emperyalizmi sömürünün hazarlık psikolojisidir, ülke halklarının tüm değerlerinden arınması sömürüyü kolaylaştırır, başka bir deyişle değer kaybı eşittir sömürü hızıdır, önce cikletleriyle gireceklerdir, sonra jiletleriyle, sonra diliyle, müziğiyle, sonra tankı ve tüfeğiyle. Bu yüzden Mc Donalds'a "masumdur"

diemiyoruz. Bu yüzden "kola geçirmenin bedeli kehrirab ağızlıkla bütün çekmenin bedelinden daha ağırdır" diyoruz. Bu, emperyalizmin bir damak tadında dahi ellerin ayalarını, şımşırden tırnakların içini oyma arayışlarının bir örneği sadece.kültür emperyalizmi sömürü balçığını kuyumcu fırçasıyla temizleyerek gizlemeye çalışıyor, uzun sürüyor ama sonuçları egemenler çok iyi bilmektedirler ki, insanlar düşündükleri gibi değil, yaşadıkları gibi düşünürler. Bu yüzden teoriyi üreten insan pratiğidir, eylemi teori üretmez, aksine teoriyi yapan eylemdir. Meydanlara sarı bir solusyon gibi akan işçilerin eylemi yaşadıklarındandır, kendisini sömürenlerin safında yer almaması yaşadıklarındandır, herkesin sınıfına hizmet etmesi yaşadıklarındandır, herkesin teorisini üreten, pratik içinde kapladığı alandır, bu yüzden bir patron bir işçi gibi düşünemez, o yalnızca yaşadığı gibi düşünür, aynı işçiler gibi, bu yüzden şair gibi yaşamayanlar iyi şiir yazamazlar, çünkü eylemi şiir gibi değildir, bu yüzden kör arının gözlerine dikiş atabilecek kadar titiz araştırma yapamayanlar bilimlerinde yeterli başarıyı elde edemezler, pratik siğ ise ürün de siğdir. Ne yapmalıdır öyleyse egemenler, insan yaşamına girmelidir, ne olabilir "düşünmekten" uzak hasırdan bir sırt kufesi gibi bir beyin üretmenin yolu, (hayır bir beyin değil, uslu bir mamul üretmenin yolu), niçin enseler yumuşakken başlanmasını bu oyuna, büyüklere Pekos Bill, küçüklere pikacu, büyüklere uranus jipi, küçüklere ninja kaplumbağalar ve robot sinekler, büyüklere lazer hattını geçmeye çalışsınlar kutsal silahı ele geçirmek için, küçüklere de zehirli uzay kobraları ve mavi maymunlarla çelik mendiller salıslasınlar ağır külçeli muhafızlara. Burjuvazinin girmeye çalıştığı alan iktisatla psikolojinin açmazdır, bugün için de iktisadi olarak sömürülen bir emekçinin kendini sömürönlere oy vererek psikolojik açmaza sürüklenmesi ülke medyatörlerinin" çeşitli araçları kullanarak (din, futbol, arabesk, pop, loto, at yarışları vs.) yoksulluğu unutturmak ve örtmek" görevlerini layıkıyla yerine getirmelerindendir. Anlayış basittir: "sömürü gerçeğini unuttur ve zulmu sıringala". Bu uğurda Sars'ı da kullan, kotaları da, ambargoları da, ligleri de, ringleri de, best modelleri de, lolitaları da, cigarillo tabakaları da, safarileri de, klipleri de, tavşan dişleri de, ramboları da, dingoları da. Bu yüzden öz kültürü olduğu halde elinde sazla türkü söyleyenler hapislere tıklır, ozanlar falakaya yatırılır, dilinden, giydiği kıyafete kadar tüm yüreği kalkışa katılanlar, yargılanmaya ve cezalandırılmaya başlanır. Ellerinde korkunun kara tebeşirleriyle yazıya çıkarılan ise alkışlanır, kahraman yalın edilir. Sınıfların kendini yoketme sürecinde halkların önüne dikilen engellerin planları bu kadarla kalmıyor, bütün özetler açtır bu öyküye. Bu planlar için insan düşüncesi deney masaları üzerinde rendelenerek lime lime ediliyor, silikon vadilerinde yalnız kaslı yeni yeni bıçaklar bileniyor, genetik bir depremlerle unutturmak için açlığımızı, en dolu sarjörümüzü yani, şoklanıyor insan beyni, tek tip bir animasyon yapmak için, halk imbiğinde biriken tüm acıların avazlarını. Boşuna hazırlanmıyor bu dijital idamlar, bireyi parçalayan veritabanları boşuna değil, sanal sorgularda düzlenen beyinler boşuna değil, Atlantik aşırı limitlerle ezilen panikler, gözaltı pazarları, uzay çapkınları ve ellerindeki kozmik baltalar boşuna değil. Bilmeliyiz ki durmayacaklar, devam edecekler, sivazlayacaklar kan aşeren bütün yalanları, kopartana dek tüm sırt ipliklerini kas pazarlarında. Durmayacaklar, dillerde kızdırılan ağıtlar, kalkıp süpürünceye kadar bu kof karanlığı, durmayacaklar.

Türkiye'de Partizan, İşçi Köylü ve Yeni Demokrat Gençlik örgütleri tarafından yapılan açıklamaya göre devlet Tuzla Deri Sanayi Bölgesi'nde çalışan işçilere karşı saldırıyı artırdı. Konuyla ilgili olarak yayınlanan basın bildirisiyle bu durum protesto edildi. Basın bildirisini altta yayınıyoruz.

BASINA VE KAMUOYUNA

Devletin uzun süredir Tuzla Deri Sanayi Bölgesi'nde çalışan işçilere yönelik başlattığı saldırı boyutlanarak devam ediyor. Deri-İş sendikası ile işverenler arasında 1 Mart'dan beridir devam eden toplu sözleşme görüşmelerinin tıkanması sonucu işçiler sendikayla birlikte 27 Mayıs günü iki saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler. Yıldız Deri Fabrikası önünde yapılan basın açıklamasına saldıran jandarma Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya ve Şube Sekreteri Musa Avyüzen'i "jandarmaya mukavemet ettikleri" gerekçesiyle gözaltına almış öğleden sonra çıkarıldıkları savcılık tarafından da aynı gerekçeyle iki yönetici tutuklanarak Kartal Cezaevine

götürülmüştür. Sendika yöneticilerinin tutuklanmasını protesto eden işçiler bütün gün çalışmayarak tepkilerini gösterdiler.

Emperyalizmin ve yerli uşaklarının işçi ve emekçi kesimlere yönelik başlattığı kapsamlı saldırılar devam ediyor. İşçi sınıfının örgütsüzleştirilmesine yönelik sendikası-zlaştırma saldırısı, özelleştirme saldırısıyla birlikte ülkemizin her karış toprağı emperyalistlere peşkeş çekilirken, büyük bir kesim de işsizlikle yüzyüze bırakılmakta. Bu saldırıların sonucunda ise 1475 sayılı yasanın işçi ve emekçilerin tepkisine rağmen meclisten geçirilmesi oldu.

İşçi sınıfının haklı ve meşru mücadelesine yönelik gerçekleştirilen bu saldırı aynı

zamanda önümüzdeki günlerde gelişecek olan işçi eylemlerinin önünü alma ve gözdağı verme amaçlıdır. Verilmek istenen mesaj "haklarınızı ararsanız böyle olur"dur. Yaratılmaya çalışılan bu korku ve sindirme duvarı ancak örgütlenerek, örgütlü bir tarzda hareket etmekle yıkılacaktır. İşçilerin haklı ve meşru mücadelesine yönelen bu saldırıyı kınıyor, keyfi bir şekilde tutuklanan Tuzla Deri-İş sendikası Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya ve Şube sekreteri Musa Avyüzen'in derhal serbest bırakılmasını istiyoruz.

**PARTİZAN
İŞÇİ KÖYLÜ
YENİ DEMOKRAT GENÇLİK**

Pişmanlık Yasası Değil Ayrımsız Genel Af

Türkiye İnsan Hakları Derneği (İHD) pişmanlık yasasına karşı ayrımsız genel af talep ediyor.

İHD'nin 3 Haziran'da yayınlanan insan hakları raporunda, Ankara'da 1 Mayıs mitingine katılan liseli öğrencilerin okulda MIT ajanlarının huzurunda sorgulanmaları, Gaziantep'de savaş karşıtı mitinge katılan öğrencilere işkence yapıldığı ve okuldan uzaklaştırıldıkları açık bir şekilde yazılmaktadır. Raporun ana konusu ise meclisten geçirilmeye çalışılan "pişmanlık yasası" ya da diğer adı ile "itirafçılık yasası"dır. Pişmanlık yasasının ele aldığı konular

daha fazla adam kaçırma, tehdit, adam öldürme, şantaj, haraç alma gibi suçlara karşı af getirmektedir. Oysa Susurluk Raporunda da görüldüğü gibi bu suçları yapanların birçoğu insan haklarını ihlal eden paramiliter güçlerdir. İHD bu durumları da dikkate alarak tüm ülkede "ayrımsız ve koşulsuz bir genel af ilanı talebini öne sürmüştür. Raporda aynı zamanda 1982 TC anayasasının mevcut özünün koruduğu ve sivilleşmeye yönelik değişikliklerin görülmeye yazılmaktadır. Ayrıca Raporda İHD'de, ayrımsız genel af talep ederken anayasanın sivilleştirilmesinin, AB

için değil, Türkiye'de yaşayan insanlar için yapılmasını dile getiriyor.

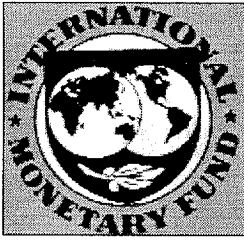
"Ekonomik ve sosyal açıdan desteklenmeyen bir insan hakları politikasının yaşam bulması mümkün değildir. Çünkü yaşam hakkı kadar çalışma hakkı da önemlidir. Aç kalan, günlük yaşamları ekonomik olarak sürdürmeyecek durumda olan insanların en temel hakları da gasp edilmiş demektir" diye açıklama yapan İHD son geçirilen iş yasasını da Türkiye'deki işçilerin insanlık haklarını da ellerinden aldığının altını çiziyor.

Dünyada Para Akışı

Batılı Emperyalistler geri bıraktırlmış ülkelere çok yardımlarda bulunduklarını söyleyedursunlar.

Dünya Bankası verileri Batılı ülkelere çalışan yoksul göçmen işçilerin, taksicilerin ve garsonların bu ülkelere Batılı emperyalistlerden daha çok para aktardıklarını gösteriyor.

Batılı ülkelerdeki yoksul göçmen işçilerin kendi ülkelerine 2002 yılında 80 milyar dolar para gönderdikleri ortaya çıktı. Bu rakam, yapılan 16 milyar yardımlara kıyasla 5 misli daha fazla olup bağımlı ülkelerin rejimlerinin finansal durumlarına yardımcı olduğu açıklandı. Bunlardan bir tanesinin de Türkiye olduğu bildirildi.

akışın 1999 yılına kıyasla yüzde 20 bir azalma gösterdiğini yazdı. Rapor ayrıca, doğrudan yatırımların 109 milyar dolarının 10 büyük ülkeye (ABD, İngiltere, Japonya, AB ülkeleri) aktığını gösteren rapor, geri bıraktırlmış ülkelerdeki zenginlerin paralarını "Batinın emin ellerine" transfer ettiklerini yazıyor.

Bu akışın dolayı geri bıraktırlmış ülkelere finans akışı olmak yerine akışın tersine olduğu veriler ile gösteriliyor.

Raporun yazarı Suttle, 'gelişmekte olan ülkeler toplam olarak yüksek gelirli ülkelere net semaye ihraç etmektedir. Ve bu da samimiyetle söylemek gerekirse büyük olasılıkla milenyum gelişme planları

(2015 yılına kadar yoksulluğu yarıya indirme) ile uyum içinde değildir" diye yazarken, Dünya Bankası ve IMF'nin bu konuda ne gibi önlemler almaları gerektiğine değinmiyor bile...

'Örnek' ülkede eğitim krizi

Özelleştirme politikalarına örnek gösterilen İngiltere'de, ciddi bir eğitim sistemi krizi yaşanıyor. Mali kriz içine giren okul yönetimleri, binlerce öğretmeni kapı önüne koyarken, birçok okulda 'yarım gün' öğretime geçiliyor.

Öğretmenler işsiz, okullar yarım gün

The Times gazetesinin haberine göre, "masraflarının kat be kat arttığını" belirten okul yönetimleri, öğretim kadrolarının yüzde 10'unu işten çıkarmaya hazırlanıyor. 31 Mayıs tarihi itibarıyla, ülke genelinde 3 bin öğretmen ve 1500 yardımcı öğretmenin işten atılması bekleniyordu. Bu rakamlara, "geçici" statüsünde çalışan ve sözleşmelerinin yenilenmeyeceği açıklanan binlerce öğretmen dahil değil. Üstelik, pek çok okul yönetimi de, "tasarruf" amacıyla, emeklilik vb. sebeplerle boşalan kadrolarını doldurmuyor.

Mali kriz, okullarda verilen eğitimin içeriğini de etkiliyor. Croydon'daki Coulsdon Lisesi Müdürü Colin Mackinlay, velilere mektup göndererek, 45 öğretmenin işine son verdikleri için, 815 öğrenciye ancak haftada dört buçuk gün eğitim verebileceklerini duyurdu. Bu önleme rağmen, okul bütçesinin veremeyeceği açık, kapanmayacak ve ileriki günlerde yeni "önlemler" alınması gündeme gelecek.

Mackinlay, yeni öğrencilerin daha az İngilizce, matematik, bilgisayar ve drama dersi alacaklarını, çünkü bu yıl öğrenci başına yapabilecekleri harcamanın, geçen yıldan daha az olduğunu söyledi.

Cleveland'daki Lakes İlkokulu Müdürü Pamela Delzenne da, krizin sanıldığından daha ciddi olduğuna dikkat çekerek, "Durumun ciddiyetini, okul müdürlerinin iyi yönetimi örtüyor. Okullar ciddi şekilde mücadele ediyor" dedi.

270 öğretmenin işini kaybettiği Güney Batı bölgesi Ulusal Başöğretmenler Birliği (NUH) temsilcisi David Gray ise, "Bu bir felaket. Daha önce böyle bir şey görmedim" diyerek, sisteme daha fazla para ayrılırken, bürokrasi yoluyla bu paranın okullara aktarılmasının engellenmesini anlayamadığını belirtiyor.

Bütçeden ayrılan para nerede?

Gerçekten de, Britanya Emek Partisi iktidara geldiğinde, eğitime bütçeden ayrılan payın yüzde 11.6 dolayında artırıldığını açıkladı. Buna rağmen okul yöneticileri, masrafları kat be kat artarken, kendilerine aktarılan paranın ya hiç artmadığını, ya da çok az arttığını belirtiyorlar.

Eğitim Bakanı Charles Clarke, 2.7 milyar sterlin ek kaynağa rağmen, eğitim bütçesinin büyük açık vermesine "anlam veremiyor". Bu paranın, 2.45 milyarlık kısmının öğretmenlerin aylıklarına ve diğer sosyal güvenlik harcamalarına ayrıldığını belirtiyor. Clarke, "kayıp" paranın, yerel eğitim kurulları tarafından okullara gönderilmediğini iddia ediyor.

NUH Genel Sekreteri David Hart'a göre de bütçeden ayrılan para, okullara ulaşmıyor. Hart, ayrılan pay artırılmaz ve bu para okullara "doğrudan" aktarılmazsa, sınıflarının küçüleceğini, müfredat programlarının da faltılacağını ve öğretimin kadrolarının zayıflayacağını söyledi.

Kavgamız
Yusuf ALKİM

Birlikteliği Anlamak

3 Haziran Salı gecesi büyük usta komünist Nazım Hikmet'i Ekim Kültür Sanat Merkezi'nin düzenlediği anma etkinliği ile andık.

Gecede bir çok şiir okundu, ama kimbilir belki de şu an içerisinde bulunduğumuz dönemden de olsa gerek, beni gecede en çok etkileyen dizeler şunlar oldu:

"Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür,
Ve bir orman gibi kardeşcesine."

Evet bu dizeler beni çok duygulandırdı,

Belki de bunun nedeni geceye katılan Kıbrıslı Türk, Kıbrıslı Rum, Maronit, Kürt, Türk ve Laz izleyicilerin oluşturduğu mozaik,

Belki de son dönemde yaşadığımız eylem sürecindeki farklı grupların birlikteliğiydi.

Bu son dönemde Kıbrıs'ta yaşayan ve kendini Kıbrıslı hissedenden herkes büyük değişimler yaşamıştır.

Bireyler toplum olma bilincine kavuşurken, Örgütler ise her türlü farklılıklarına rağmen birlikte hareket etmeyi öğrendiler.

Farklı siyasi görüşlere sahip onlarca örgüt "toplum yararı" için kendi çıkarlarını bir kenara bırakıp 70-80 binlere varan eylemler düzenlediler.

Toplum olma bilincine ilk kez varan bireyler, yine ilk kez bireysel çıkarlarını bir kenara bırakıp, toplum olarak kurtuluşa ulaşabilmek için bir araya geldiler.

Kim bilir belki de artık bireysel kurtuluşun çare değil, günü kurtarma olduğunu anladılar.

Ama şu da kesin ki, Kıbrıs Türkü bu son dönemde toplum olarak üzerine düşen görevleri fazlasıyla yerine getirmiştir.

Şimdi ise sıra toplumu temsil ettiği iddiasında olan örgütlerin tümündedir.

"Toplumu temsil ediyorum." demek çok büyük bir sorumluluk yüklenmek demektir.

Toplumu taleplerini ve arzularını yerine getirmek demektir.

Tabii ki toplumun her talebi doğru yönde bir talep olmayabilir.

Ama toplumdan kopuk siyaset yapmak da kesinlikle doğru olamaz.

Peki şu an toplumumuzun talebi nedir?

Siz bir birey olarak "toplumu temsil etme" iddiasında olan örgütlerden neler beklemektesiniz?

Ben bir birey olarak, bu örgütlerin tümünden de İnönü Meydanı'nda toplanan 70-80 binlerin onayladığı ve onları oraya toplayan örgütlerin deklere ettiği Deklerasyon'u bir an önce hayata geçirmelerini ve Deklerasyon'un özellikle 6. Madde'sine sadık kalmalarını talep ediyorum.

(Madde 6. Barış Taraftarı Tüm Siyasi Parti ve Örgütleri, Barışa Kadar Ortak Eylem Yapmaya, Birlikte Davranmaya, Dayanışmayı Geliştirmeye ve Barışa Kadar Azimle, Birlikte Mücadele Etmeye Davet Ederiz. Çözüm, Barış ve Avrupa Birliği Üyeliği'ni Kabul Ettiğimizi Duyururuz.)

Peki neden tümünden?

Çünkü 70-80 binler bu Deklerasyon'u tüm Siyasi Parti ve Örgütler'den talep etmişlerdir.

Kimse o meydanlara tek bir Siyasi Parti veya Örgüt için gelmemiştir.

Daha da önemlisi onaylanan bu Deklerasyon'un hayata geçirilmesi tüm Siyasi Parti ve Örgütlerin görevidir.

Ama maalesef görünen odur ki, özellikle CTP'nin yönetici kadroları CTP'nin seçimlere, ki bizce bu bir seçim değil REFERANDUMdur, tek başlarına girme kararı almışlardır.

Yönetici kadroları diyorom çünkü tanıdığım bir çok CTP'li yoldaş bu seçimlere tüm farklılıklara rağmen birlikte girilmesi gerektiğine inanmaktadırlar.

Peki şimdi ne olacak?

Birliktelik sona mı erecek?

Tabii ki hayır, CTP dışındaki tüm Siyasi Parti ve Örgütler tek bir çatı altında birleşmelidirler ve gelişmeler bu birleşmenin olacağını göstermektedir.

Ama CTP'li yoldaşlara da çok büyük görevler düşmektedir.

Son ana kadar Parti yönetimlerine birleşme için baskı yapmalıdırlar.

Henüz vakit geç değildir ve bu birlikteliğin oluşması hepimizin elindedir.

Ne demişti büyük usta,

"Yaşamak, bir ağaç gibi TEK ve HÜR,

Ve bir ağaç gibi Kardeşcesine."

Politis Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Andreas Paraschos sorularımızı yanıtladı

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK:

Sevgili Andreas, senin gibi bir kişiliği şu ana kadar keşfetmemiş olmamız büyük bir eksiklik. Sanırım 23 Nisan'da kapıların kısmen de olsa açılması, senin ve senin gibilerin kuzey basınında düşüncelerinin yayınlanması açısından da önemli bir rol oynamıştır. Biz seni yeni tanımaya başladık. Eminim sen de bizi yeni tanımaya başlıyorsun. Bu söyleşimizin bu anlamda yararlı olacağını umuyorum. Sayfalarımıza hoşgeldin. Sevgili Andreas, söyleşiye okuyucularımıza Andreas Paraschos'u kısaca tanıtarak başlamak istiyoruz. Neler söylemek istiyorsun?

Andreas Paraschos: Gazetemde yazdıklarımdan ve özellikle de Kıbrıs Türk televizyonlarında söylediklerimden dolayı insanlar bana "kahraman" muamelesi yapmaya başladılar. Ben bir kahraman değilim. Ben de herkes gibi normal bir insanım. Öncelikle bunun böyle bilinmesini istiyorum.

Tuzla'da büyüdüm. Rum bölgesinin bitip Türk bölgesinin başladığı yerde, Türk evlerine bitişik bir evde büyüdüm. Bahçemizde bir incir ağacı vardı. Ağacın yarı dalları Türk komşumuz Siddiga Hanım'ın avlusundaydı. Siddiga Hanım incirleri toplar, kurtlu olmadıklarından emin olunca bana da yedirirdi.

Dolayısıyla Türklerin ne olduğunu 74'ten önce de biliyordum. Oldukça çok hatıralarım var. 1970'te Amerikan Akademi'ye kaydoldum. Sınıfımda Türk arkadaşlarım da vardı.

1974'te olaylar başlayınca Kıbrıslı Türk sınıf arkadaşlarımdan bazıları esir, tutsak düşmüşlerdi. Larnaka'daki bir okulda tellerin içinde tutuluyorlardı. Bu insanlarla dört yıl birlikte olmuşum.

Bir gün ordan geçerken ismimin çağrıldığını duydum ve sınıf arkadaşlarımdan tellerin arkasında olduğunu gördüm. Oraya doğru yöneldiğimde, nöbetçi askerler daha fazla yaklaşmama müsaade etmediler.

Nasıl olduysa tenhalarını kısıp yaklaştım ve arkadaşlarımdan bir miktar parayı tellerden attıklarını, bu parayla kendilerine bisküvi almamı istediklerini hatırlıyorum. Derhal gidip alıp onlara getirmiştim.

Bu hikaye aklımda detaylarıyla kalmamıştı. Birkaç ay önce Pile'de bir sendikal toplantıda, yakın arkadaşlarımdan biri, Nikos Anastasiu, o da sınıf arkadaşımızdı, 1974'te yaşadığım bu olayı tüm detaylarıyla bana hatırlatmıştı.

KSG: Geçtiğimiz günlerde, kuzeydeki bir TnnnnnnnnnnV kanalında, 1963'ten itibaren Kıbrıslı Türklere yapılanlardan dolayı özür dilediğini söylemiştin. Sen, Andreas olarak Kıbrıslı Türklere ne yaptın ki özür diliyorsun? Biraz açar mısın?

A. P: Ben, kişi olarak, Kıbrıslı Türklere hiçbir kötülük yapmadım. Ama, mensubu olduğum toplum ve iktidarlar Türklere, özellikle 1963 ve 1967'de çok kötülük yaptı. Çok suçlar işlendi. Kimse çıkıp da işledikleri bu suçlardan dolayı özür dilememiştir. Akrılan bu kandan dolayı sorumlular ve iktidarlar halktan özür dilemelidirler.

Kayıplar konusuyla uzun zamandır ilgileniyorum. Mezarlıklarda ve orda burda bir sürü "isimsiz" mezar var. Kayıplar konusu insani bir konu olmaktan çok, politik malzeme olarak kullanılıyor. Tüm kayıpların aslında öldüklerini bile bile, öldüklerini tesbit etmek yerine hala daha "kayıp" olarak kabul ediliyorlar.

500 Türk ve 1400 civarında Rum "kayıp" var. Türk "kayıpların" öldükleri tes-

Andreas Paraschos:

- Ben bir kahraman değilim. Ben de herkes gibi normal bir insanım. Öncelikle bunun böyle bilinmesini istiyorum.
- Onların devleti, hükümeti olduğunuzu iddia edeceksiniz ama, onlara sahip çıkmayacaksınız... Bunu yapmadan Kıbrıs Cumhuriyeti Kıbrıslı Türklerin hükümeti olamaz.
- Herşeyden önce Kıbrıs sorununun Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumlar arasında bir sorun olmadığı 23 Nisan'la başlayan süreçle kanıtlanmıştır.
- Aralık seçimleri çok önemli. Kuzeyin tüm barış güçleri güçlerini birleştirmek zorundadır.

bit edilmiş olmasına rağmen henüz kimlik tesbitleri yapılmış değildir. Bugünkü bilimsel gelişmişlikle bu tesbitleri yapmak zor olmasa gerek. Ne gariptir ki, "kayıplar" ile ilgili bilgiler halktan gizlenmektedir. Kıbrıs Cumhuriyeti Resmi Gazete'de yayınladı bunları. Boşverin kuzeyi, güneyde bile kaç kişi Resmi Gazete'den haberdardır?

Kıbrıs Cumhuriyeti Kıbrıs Türk "kayıp" yakınlarını tazmin etmelidir. Onların devleti, hükümeti olduğunuzu iddia edeceksiniz ama, onlara sahip çıkmayacaksınız... Bunu yapmadan Kıbrıs Cumhuriyeti Kıbrıslı Türklerin hükümeti olamaz.

KSG: Anlıyorum ki, Kıbrıs sorununu basitçe Rum-Türk sorunu olarak görmüyorsunuz. Sence Kıbrıs sorunu nedir?

A.P: Herşeyden önce Kıbrıs sorununun Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumlar arasında bir sorun olmadığı 23 Nisan'la başlayan süreçle kanıtlanmıştır. Ama, 23 Nisan'da başlayan gelişmelere aldanma-

malıyız. Annan Planı aslında bizden çaldıkları eşeğimizin hediye gibi tekrardan bize geri verilmesi gibi birşeydi. Denktas Annan Planı'nı reddetmekle çok şeyler kaybetti. Şimdi de sanki kendi icadıymış gibi, aslında çoğu Annan Planı'nda olan önlemleri bir bir devreye sokarak tekrardan güç toplamaya çalışıyor.

Kıbrıs sorunu İngiltere ve Amerika tarafından yaratılmış bir sorundur. Bunları herkes bilmektedir. Bu güçler şimdi anlaşma istiyorlar. Anlaşma, sorunun kalıcı şekilde çözülmesine zemin yaratacaktır. Bu yüzden desteklenmelidir.

KSG: Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK gazetesi uzun bir zamandan beridir Kıbrıs sorunu gibi bir "ulusal sorun" ile ülkenin sınıflar arası sorunlarının entegre bir bütünü oluşturduğunu "ulusal sorunu" çözmenin yolunun emperyalizmle ve Kıbrıs'taki uzantılarıyla aramızdaki sorunları çözmekten geçtiği düşüncesindedir.

Bu görüşe katılıyormusunuz?

A. P: Katılıyorum ama, şu anda acil sorumuz bir anlaşmanın yapılması olmalıdır.

KSG: Biz, Annan Planı'nı, emperyalist bir plan olmasına rağmen, anti emperyalist güçlerin ve dünya konjonktürünün bugünkü durumu nedenleriyle reddedilmemesi gereken ve hatta kısa vadeli bile olsa bir yumuşama ve yakınlaşma dönemi sağlayacağı için desteklenmesi gereken bir plan olarak değerlendirdik ve destekledik. Bu konuda sizin düşüncelerinizi alabilir miyiz?

A.P: Annan Planı temelinde bir anlaşma şu anda tek seçenektir. Ama, maalesef, bunu güneyde samimi olarak isteyen parti yok.

KSG: Lahey sonrasında, Annan Planı'na bir yandan 'Kıbrıs Cumhuriyeti' seçeneği, diğer yandan da, özellikle kapıların açılmasıyla, 'iki ayrı devlet' seçeneği geliştirilmeye çalışılıyor. Ne diyebilirsiniz?

A.P: AKEL ilk kez gerçek anlamda iktidara ortak olmuştur. Devlet içine yerleşmekle meşguldür şu aralar. AKEL, mümkün olsa sorunu Mayıs 2004'e kadar dondurmak isteyecektir. Niyetleri 2004 Mayıs-Aralık arasında Türkiye'yi sıkıştırmak ve maksimum avantaj elde etmektir. Papadopoulos'un DİKO'su şu anda liderlik sıkıntısıyla boğuşuyor. Etraflarına bakacak durumları bile yok. Cumhurbaşkanı Papadopoulos Annan Planı'nı sadece sözde kabul ediyor. Gerçekten kabul etse, benimsese çok başka olurdu.

EDEK, yani bugünkü adıyla KİSOS tam bir bocalama geçirmektedir. KİSOS milliyetçi bir partidir. Üyeleri KİSOS'a bakar ama EDEK'i görürler, "şaşı" insanlar gibi...

Bu partilerden anlaşma çıkmaz. Daha Green Parti'yi saymadım. Onlar da Kıbrıs sorununda milliyetçidirler, KİSOS'dan da fazla.

Biraz da Kıbrıs Türk muhalefet partilerine bakalım. Yani CTP, TKP, YBH ve BKP'ye...

1 Mayıs'ta ortak kutlama yapma şansı doğmuştu. Pan-Cyprian Forum vardı kullanılabileceğimiz. Niye kullanılmadı? Tersine SEK Türk-Sen ile, PEO da DEV-İŞ ile ayrı ayrı 1 Mayıs düzenlediler.

İkinci örnek de kuzeydeki seçimlerdir...

KSG:

Andreas, kuzeydeki seçimler konusunda KSP'nin tavrını biliyorsunuz. Uzun bir zamandır KSP seçimlere dönük olarak tüm barış güçlerinin birleşip, Annan Planı temelinde bir çözüm programıyla seçimlere katılacak bir cephe örgütlenmesini savunuyor. Daha önce başka bir Kıbrıslı Türk gazetesindeki mülakatında senin de buna yakın görüşlerin olduğunu okumuştum. Bu konuda ne diyeceksin?

A.P: Evet, daha önce Yenidüzen'e de dediğim gibi, Aralık seçimleri çok önemli. Kuzeyin tüm barış güçleri güçlerini birleştirmek zorundadırlar. Böyle bir gelişme anlaşma yönünde atılabilecek en büyük adım olacaktır. Ayrıca Papadopoulos'u da masaya oturup imzayı atma yönünde sıkıştırmış olacaktır. Evet, ikinci örnek demiştik... Tıpkı güneyin partileri gibi kuzeyin bazı partileri de tüm halkın çıkarlarını düşüncekelere kendi özel çıkarlarını öne çıkarıyorlar.

KSG: Sevgili Andreas bize vakit ayırdığın için teşekkür ederiz.

A. P: Ben de teşekkür ederim.

Kıbrıs'ta
Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk